

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 27. dubna 2010

o státní podpoře uskutečněné Belgií na restrukturalizaci ostendské rybí aukce

(státní podpora C 30/08 (ex NN 21/08))

(oznámeno pod číslem K(2010) 2520)

(Pouze nizozemské a francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2010/607/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na první pododstavec čl. 108 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽²⁾, a zejména na čl. 7 odst. 5 a článek 14 uvedeného nařízení,

po výzvě zúčastněných stran k podání připomínek ⁽³⁾ v souladu s čl. 108 odst. 2 prvním pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) ⁽⁴⁾ a s ohledem na jejich připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 16. února 2006 obdržela Komise stížnost týkající se podpory, která byla poskytnuta belgickými orgány pro ostendskou rybí aukci, zaevidovanou pod jednacím číslem CP 40/2006. Dne 31. července 2007 byla obdržena další stížnost ve stejné věci.
- (2) Dopisy ze dne 13. března 2006, 26. června 2006 a 11. července 2007 požádala Komise belgické orgány o předložení informací o těchto opatřeních a obdržela od nich odpověď dopisy ze dne 11. května 2006, 20. října 2006 a 27. listopadu 2007.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 238, 17.9.2008, s. 12.

⁽⁴⁾ S účinností ode dne 1. prosince 2009 se články 87 a 88 Smlouvy o ES staly články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU („SFEU“). Oba soubory ustanovení jsou v podstatě totožné. Pro účely tohoto rozhodnutí by odkazy na články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU měly být v případě potřeby chápány jako odkazy na články 87 a 88 Smlouvy o ES.

- (3) Po ověření informací a dokumentů předložených belgickými orgány informovala Komise dne 3. července 2008 belgické orgány o svém rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a článku 6 nařízení (ES) č. 659/1999.

- (4) Dopisem ze dne 16. července 2008 belgické orgány zaslaly Komisi některé dokumenty týkající se privatizace ostendské rybí aukce předpokládané městem Ostende.

- (5) Dopisem ze dne 25. července 2008 belgické orgány požádaly o prodloužení lhůty na předložení připomínek do 8. září 2008. Prodloužení bylo povoleno dne 4. srpna 2008.

- (6) Dopisem ze dne 8. září 2008 belgické orgány předložily připomínky k rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení.

- (7) Rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁵⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby své připomínky předložily do jednoho měsíce od uveřejnění.

- (8) Komise se dne 9. října 2008 setkala s belgickými orgány. Během tohoto setkání belgické orgány poskytly informace, jak hodlají organizovat privatizaci rybí aukce.

- (9) Komise obdržela připomínky od těchto zúčastněných třetích stran: EAFPA (Evropské sdružení rybářských přístavů a aukcí), NOVA (Nationaal Overleg Visafslagen), Flanders Ship Repair (Flanderská opravna lodí), Zeebrugse Vis Promotie vzw (ZVP), Grimsby Fish Market (Grimsbyský rybí trh), Zeebrugse Visveiling (ZV), Evropské rybí středisko (EFC) a Gardec (podnik pro opravy lodí).

⁽⁵⁾ Viz pozn. pod čarou 4.

- (10) Dopisem ze dne 4. listopadu 2008 Komise zaslala uvedené připomínky Belgii, která měla možnost se k nim vyjádřit. Belgie nepředložila žádné stanovisko k připomínkám třetích stran.
- (11) Komise dopisem pod číslem jednacím C(2009) 6907 ze dne 8. září 2009 vydala příkaz k poskytnutí informací podle čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999 a vyžádala si úplnou odpověď na otázky vznesené ve svých dopisech ze dne 13. března 2006, 26. června 2006 a 11. července 2007 a v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení.
- (12) Dopisem ze dne 7. října 2009 belgické orgány požádaly o prodloužení lhůty na předložení informací do 9. listopadu 2009. Prodloužení bylo povoleno dne 9. října 2009. Belgické orgány ve svém dopise také požádaly Komisi, aby jim předala připomínky předložené třetími stranami. Komise spolu s povolením prodloužení lhůty zaslala připomínky třetích stran a kopii dopisu ze dne 4. listopadu 2008.
- (13) Belgické orgány dopisem ze dne 22. října 2009 informovaly Komisi, že její dopis ze dne 4. listopadu 2008 vůbec nedostaly. Z tohoto důvodu požádaly o novou lhůtu jednoho měsíce pro zaslání svého vyjádření k připomínkám předloženým třetími stranami.
- (14) Dopisem ze dne 5. listopadu 2009 Komise povolila belgickým orgánům prodloužení lhůty do 27. listopadu 2009, aby jim poskytla možnost vyjádřit se k připomínkám předloženým třetími stranami.
- (15) Belgické orgány poskytly odpovědi v reakci na příkaz k poskytnutí informací a také doplňující informace o privatizaci rybí aukce.
- (16) Dopisem ze dne 30. listopadu 2009 Belgie zaslala své vyjádření k připomínkám předloženým třetími stranami.

2. RESTRUKTURALIZACE OSTENDSKÉ RYBÍ AUKCE V ROCE 2001

- (17) Ostendská rybí aukce, původně vlastněná státem, byla velmi roztráštěná a – podle belgických orgánů – celá léta špatně řízená. Její výsledky byly špatné. Od roku 1991 do roku 2001 se její podíl na zásilkách došlých ryb v belgických přístavech snížil přibližně z 37 % na 20 %⁽⁶⁾. Od roku 1997 do roku 2001 její obrat klesl

z 20 550 000 EUR na 13 440 000 EUR⁽⁷⁾. V průběhu mnoha let město Ostende (dále jen „město“) vykazovalo ve vztahu k aukci průměrnou roční ztrátu ve výši 1 850 000 EUR (včetně roku 2001).

- (18) V roce 2001 se město muselo rozhodnout mezi uzavřením rybí aukce a její restrukturalizací. Dne 23. listopadu 2001 se město rozhodlo restrukturalizovat ostendskou rybí aukci podle belgického práva na samostatnou společnost ve správě obce, v níž jediným akcionářem byla obec.
- (19) Rozhodnutí restrukturalizovat aukci vycházelo z finančního plánu, který obsahoval jediný předpoklad (hodnocený jako pozitivní) a obchodního plánu o dvou stránkách zpracovaného společností HAMA Consult NV. Tyto dokumenty naznačují, že rybí aukce by se mohla stát ziskovou během devíti let za předpokladu, že se přemění na samostatnou právnickou osobu s počátečním kapitálem ve výši 250 milionů BEF (kolem 6,2 milionů EUR) plně splaceným během pěti let. Tato samostatná společnost byla nazvána „Autonom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende“ (dále jen „AGVO“). Společnost AGVO převzala finanční náklady na úhradu různých bankovních úvěrů týkajících se dřívější ostendské rybí aukce.

2.1 STRUKTURA SPOLEČNOSTI

2.1.1 AGVO

- (20) Jak je uvedeno v bodě 18, město za účelem restrukturalizace rybí aukce založilo dne 23. listopadu 2001⁽⁸⁾ samostatnou společnost AGVO ve správě obce. Samostatná společnost ve správě obce je samostatnou právnickou osobou založenou podle článku 261 nového zákona o městských samosprávách; jejím účelem je zajištění organizace obecních institucí a služeb mimo obecních komunálních služeb. Je v zásadě zaměřena na instituce nebo služby obchodní či průmyslové povahy a je řízena průmyslovými a obchodními metodami.
- (21) Pokud jde o držbu akcií a řídicí orgány, město jako zakládající obec musí mít ze zákona většinu hlasů. Město má ve společnosti AGVO ve skutečnosti 100 % akcií a v souladu s jejími stanovami jmenuje všechny členy představenstva. Většina členů představenstva musí být členy městské rady.

⁽⁶⁾ De Belgische Zeevisserij – Anvoer en Besomming 2007, Vlaamse overheid, Departement Landbouw en Visserij (http://www2.vlaanderen.be/landbouw/downloads/vis/aanvoer_besomming_2007.pdf), s. 12.

⁽⁷⁾ Vlaamse overheid, Departement Landbouw en Visserij, Jaaroverzicht Zeevisserij 1998, 1999, 2000 en 2001 (<http://lv.vlaanderen.be/nlapps/docs/default.asp?fid=122>).

⁽⁸⁾ Společnost AGVO byla založena městem dne 23. listopadu 2001. Toto rozhodnutí města schválilo dne 14. března 2002 vlámské ministerstvo vnitra.

(22) AGVO má v současné době nejméně dvě plně vlastněné dceřiné společnosti: NV Exploitatie Vismijn Oostende (dále jen „EVO“) a NV Pakhuizen (dále jen „PAKHUIZEN“).

2.1.2 EVO

(23) Společnost EVO byla zřízena dne 8. srpna 2002 za účelem provozování aukce a veškerých s ní souvisejících činností. Byl jí poskytnut počáteční kapitál ve výši 371 840 EUR. Vlastnictví bylo rozděleno na 15 000 rovnocenných akcií bez nominální hodnoty mezi společnost AGVO, která měla 14 999 akcií a pana Miroira, člena městské rady, který měl 1 akcií.

(24) Společnost EVO je řízena představenstvem. Členy představenstva jmenují akcionáři na dobu šesti let s možností opakovaného jmenování. S ohledem na stav vlastnictví akcií je společnost EVO plně ovládaná společností AGVO.

2.1.3 PAKHUIZEN

(25) Společnost PAKHUIZEN založili v roce 1988 majitelé plavidel za účelem správy movitých a nemovitých věcí. V roce 2005 společnost PAKHUIZEN převzala společnost AGVO, která skupila veškeré akcie společnosti PAKHUIZEN a zaplatila za ně částku 350 000 EUR.

(26) Společnost PAKHUIZEN je řízena představenstvem. Členy představenstva jmenují akcionáři na dobu šesti let s možností opakovaného jmenování. Od roku 2005 je společnost PAKHUIZEN vlastněna a ovládána společností AGVO.

2.2 ÚKOLY

2.2.1 AGVO

(27) Podle stanov je společnost AGVO pověřena úkoly, které belgické orgány hodnotí jako úkoly ve veřejném zájmu, a obchodními úkoly. „Veřejné úkoly“ plní společnost AGVO sama; „obchodní úkoly“ plní dceřiné společnosti v plném vlastnictví EVO a od roku 2005 společnost PAKHUIZEN.

(28) Pokud jde o „veřejné úkoly“, belgické orgány uvedly, že společnost AGVO byla pověřena správou rybářského přístavu Ostende (která zahrnuje správu a udržování veřejného a soukromého majetku nacházejícího se v rámci hranic rybářského přístavu), kontrolou ryb vyložených ke spotřebě, stanovením daní na aukční ceny a současně kontrolou, zda vyložené úlovky podléhají DPH, provozováním plavebních komor mezi průplavem a rybářským dokem (který nepoužívají jenom rybářská

plavidla), funkcemi vztahu s veřejností jménem místních orgánů a renovací a poskytováním budov veřejným a poloveřejným institucím jako je region Vlámsko, provincie Západní Flandry apod.

2.2.2 EVO

(29) Společnost EVO provozuje ostendskou rybí aukci. Činnosti v této souvislosti se týkají hlavně organizace a chodu rybí aukce, pronajímání skladů a jiných pomocných činností. Společnost EVO v souvislosti s provozováním aukce uplatňuje aukční poplatek ve výši 6 % z ceny. Kupujícím na aukci se účtuje provize kupujícího od 1 % do 3 % a musí hradit poplatek za nájem přepravek na ryby. Není známo, kolik za nájem přepravek platí.

(30) Společnost EVO kromě toho poskytuje úvěry svým zákazníkům, majitelům plavidel. Některé z posledních úvěrů byly poskytnuty za sazbu Euro Interbank Offered Rate (Euribor) + 2 %. Nezdá se však, že by všechny úvěry byly poskytnuty za těchto podmínek. Oplátkou za úvěry musí majitelé plavidel prodávat ryby na aukci v Ostende.

(31) Kromě toho společnost EVO poskytuje majitelům plavidel určité služby, například přispívá na všechny náklady chladírenské dopravy nebo na jejich část.

2.2.3 PAKHUIZEN

(32) Činnosti PAKHUIZEN jsou většinou zaměřeny na úpravy, obnovu, úpravy interiérů, rekonstrukci, výstavbu a demolici, využívání, správu a pronájem nemovitých věcí.

2.3 DOTYČNÁ OPATŘENÍ PODPORY

2.3.1 POČÁTEČNÍ KAPITÁL A JEHO NAVYŠOVÁNÍ

(33) V den založení – 23. listopadu 2001 – poskytlo město společnosti AGVO počáteční kapitál ve výši 250 milionů BEF (6 179 338,12 EUR) splácený ve stejných ročních splátkách po dobu pěti let. Od roku 2002 bylo splaceno šest splátek počátečního kapitálu v celkové výši 3 596 665,62 EUR: částka 619 734 EUR byla zaplácena dne 28. června 2002, částka 570 155 EUR dne 26. června 2003, částka 570 155 EUR dne 25. června 2004 a částka 570 155 EUR dne 26. června 2005. Belgie ve svých připomínkách k zahájení formálního vyšetřovacího řízení uvedla, že v letech 2006 a 2007 byly uhrazeny dvě další splátky ve výši 619 734 EUR. Pokud je Komisi známo, zbývající část počátečního kapitálu ve výši 2 582 672,50 EUR společnost AGVO dosud nepožadovala.

(34) Belgické orgány uvedly, že společnost AGVO použila počáteční kapitál zčásti na „veřejné účely“ a na splacení současných bankovních úvěrů na kapitál a úroky. Použila ho rovněž na nákup akcií společnosti Pakhuizen. A konečně ho použila na splacení počátečního kapitálu společnosti EVO a na poskytnutí úvěrů společnosti EVO, které byly později (31. prosince 2004, 31. prosince 2005 a 21. prosince 2007) převedeny na kapitál prominutím pohledávek.

(35) Společnosti EVO byl v den jejího založení – 8. srpna 2002 – poskytnut počáteční kapitál ve výši 371 840,29 EUR. Společnost AGVO následně navýšila kapitál EVO formou prominutí pohledávek. Dne 31. prosince 2004 byl kapitál navýšen o částku 1 387 044 EUR; dne 31. prosince 2005 o částku 710 000,75 EUR a dne 21. prosince 2007 o částku 1 500 114,96 EUR. Společnost AGVO poskytla společnosti EVO kapitál ve výši celkem 3 969 000 EUR.

(36) Ačkoli belgické orgány informovaly Komisi, že počáteční kapitál společnosti EVO byl navýšen a že ke dni 31. prosince 2006 činil 2 468 885 EUR, neinformovaly Komisi o konkrétní formě navýšení kapitálu. Komise byla v připomínkách ze dne 21. prosince 2007 obdržných od třetích stran upozorněna na navýšení kapitálu a na skutečnost, že k navýšení kapitálu došlo ve formě prominutí pohledávek. Belgie se k této části připomínek třetích stran nevyjádřila.

2.3.2 ZÁRUKY ZA ÚVĚRY

(37) Kromě počátečního kapitálu pomohlo město společností AGVO i EVO poskytnutím bezplatných záruk za získání soukromých úvěrů.

(38) V případě AGVO se jednalo o záruky za 3 úvěry poskytnuté dne 26. března (ve výši 609 379,40 EUR) a dne 23. dubna 2004 (ve výši 2 117 500 EUR) a dne 22. dubna 2005 (ve výši 550 000 EUR) v celkové výši 132 199 987 BEF (3 276 879 EUR).

(39) V případě AVO se jednalo o záruky za úvěry poskytnuté dne 28. června a 27. září 2002. Podle informací předložených belgickými orgány však předmětné úvěry nebyly nakonec využity. Dne 23. dubna 2004 a 22. dubna 2005

město znovu poskytlo společnosti EVO bezplatné záruky za úvěry. Tyto úvěry byly využity a dosáhly výše 145 505 820 BEF (3 606 995 EUR). Belgické orgány uvedly, že město ručilo rovněž za další úvěr ve výši 78 000 EUR, aniž by se zmínily o jakémkoliv datu. Vzhledem k tomu, že to bylo uvedeno ve vyjádření belgických orgánů ze dne 4. září 2008 a že předcházející vyjádření byla ze dne 23. listopadu 2007, Komise předpokládá, že tato další záruka byla poskytnuta během této doby.

(40) Společnost AGVO také poskytla společnosti EVO záruky za dva úvěry v celkové výši 600 000 EUR. Nebyla předložena žádná informace, co se týče data rozhodnutí o poskytnutí bezplatné záruky. Vzhledem k tomu, že společnost EVO byla založena dne 22. srpna 2002 a že dokument předložený belgickými orgány, který se zmiňuje o dvou úvěrech, popisoval situaci dne 3. srpna 2006, Komise předpokládá, že záruka byla poskytnuta během této doby.

2.3.3 POZEMEK A BUDOVY

(41) Společnosti AGVO bylo podle článku 30 jejich stanov ze dne 23. listopadu 2001 uděleno výlučné právo na bezplatné používání pozemku a budov ostendského rybářského přístavu⁽⁹⁾.

(42) V článku 30 stanov společnosti se rovněž uvádí, že město může později převést vlastnictví (nebo jiná práva) tohoto pozemku a budov na společnost AGVO.

(43) Došlo k tomu dne 26. března 2004, kdy město vložilo do společnosti AGVO vklad tak, že na ni převedlo nemovitý majetek v podobě různých budov o rozloze 57 500 m² nacházející se v ostendském rybářském přístavu. Tento vklad byl učiněn za inventární hodnotu zapsanou v obecních účtech, která činila 14 891 524 EUR. Převod se týkal pouze budov (rybí aukce, kanceláře a sklady), nikoli však pozemku, na němž byly budovy postaveny. Samotný pozemek využívá město na základě koncese, kterou na neomezenou dobu udělil region Vlámsko jako vlastník pozemků. Společnost AGVO měla i nadále výlučné právo používat tyto pozemky na základě článku 30 svých stanov.

⁽⁹⁾ „De Stad Oostende kan aan het AG Vismijn Oostende de volle eigendom, respectievelijk de bestaande zakelijke rechten en beheersrechten overdragen van de goederen die zich bevinden binnen of behoren bij het in artikel 3.1 omschreven Visserhavengebied of die nodig en/of nuttig zijn voor de realisatie van de doelstellingen van het AG Vismijn Oostende [...]. In afwachting van de overdracht van de onroerende goederen krijgt het AG Vismijn Oostende het uitsluitend recht deze goederen zonder vergoeding te gebruiken.“

- (44) Převod nemovitého majetku ze dne 26. března 2004 zahrnoval 14 754 m² budov, které jsou předmětem dlouhodobé nájemní smlouvy mezi městem a společností PAKHUIZEN uzavřené s městem v roce 1989 na dobu 45 let. Podle této smlouvy platí PAKHUIZEN symbolický poplatek za používání budov ve výši 1 000 BEF (25 EUR) za rok. Od společnosti PAKHUIZEN na oplátku smlouva vyžaduje, aby na své náklady a bez nároku na náhradu renovovala sklady popsané v dlouhodobé nájemní smlouvě tak, aby odpovídaly budoucím předpisům. Na druhé straně po 27 letech pronájmu (v roce 2016) bude městu poskytnut roční příspěvek ve výši 50 % ročního čistého zisku společnosti PAKHUIZEN. Belgické orgány uvedly, že společnost PAKHUIZEN své povinnosti nedodržela a určené sklady nebyly renovovány podle požadavků smlouvy, přinejmenším ne do roku 2005. Belgické orgány však uvedly, že poté, co společnost AGVO koupila akcie PAKHUIZEN, byla v roce 2005 vynaložena částka 257 872 EUR a v roce 2006 částka 68 816 EUR na renovační práce a údržbu. Přesná výše nákladů na práce vykonané v roce 2007 není známa.
- 2 400 m², které se používají pro kontejnerový park na činnosti rybolovu,
- 13 402 m² doků.
- (47) Společnost EVO neplatí za využívání těchto budov nájemné. Belgie uvedla, že EVO náhradou za to platí veškeré náklady na údržbu a renovaci. PAKHUIZEN platí i nadále 25 EUR za rok.
- (48) Belgické orgány uvedly, že od 31. prosince 2002 do 31. prosince 2007 zaplatily společnosti EVO a PAKHUIZEN za renovační práce a práce na infrastruktuře 182 377,31 EUR (EVO) a 381 835,16 EUR (PAKHUIZEN) a za náklady na údržbu 193 255,70 EUR (EVO) a 133 895,35 EUR (PAKHUIZEN).

2.4 OBCHODNÍ STRATEGIE

- (45) Od 26. března 2004, což je datum, kdy město převedlo vlastnictví budovy na AGVO, společnost AGVO v dlouhodobé nájemní smlouvě s PAKHUIZEN nahradila město jako smluvní stranu. Když se tak stalo, společnost AGVO měla právo vybírat 25 EUR za rok a také ziskat po 27 letech pronájmu příspěvek ve výši 50 % ročního čistého zisku PAKHUIZEN.
- (46) Belgie uvedla, že plocha 57 500 m², která je takto k dispozici pro AGVO, sestává z těchto částí:
- 13 600 m², které používá dceřiná společnost EVO jako budovu rybí aukce, pracovní plochu/hangár a administrativní budovu,
- 14 754 m² pronajatých společnosti PAKHUIZEN, z nichž se 955 m² používá pro činnosti přístavu,
- 2 700 m² skladů pronajatých (polo)veřejným institucím,
- 8 156 m², které se používají jako veřejné komunikace,
- 2 488 m², které se používají jako bezplatné veřejné parkoviště,
- (49) Během let po restrukturalizaci jak společnost AGVO, tak i společnost EVO zaznamenala ztráty, které se zvyšovaly nehlédě na mírný zisk AGVO v hospodářském roce 2003/2004. Do konce roku 2006 společnost AGVO nakumulovala ztráty ve výši téměř 3 000 000 EUR a krátkodobé a dlouhodobé závazky ve výši více než 4 000 000 EUR, zatímco na konci roku 2006 společnost EVO převedla ztráty ve výši více než 3 400 000 EUR, krátkodobé a dlouhodobé závazky ve výši více než 5 800 000 EUR a záporný kapitál ve výši téměř 1 000 000 EUR.
- (50) Společnosti AGVO a EVO se nehlédě na tyto nakumulované ztráty účastnily spekulativních transakcí a rozšiřovaly své činnosti. Například v roce 2006 společnost AGVO převzala 51 % držby akcií ve společnosti jménem HAF Holding BO založené na Islandu, zatímco společnost EVO se v roce 2006 účastnila v projektu kraba severního⁽¹⁰⁾ (podnik Polardrift založený v Norsku). Společnost EVO byla rovněž zapojena do islandského podniku HAF Holding. Dále v roce 2005 uzavřela smlouvu s obchodním zástupcem, podle níž byl obchodní zástupce zmocněn kupovat na islandských aukcích ryby vysoké kvality, které by se pak prodávaly na ostendské rybí aukci.
- (51) Obchodní strategii společnosti EVO charakterizovaly různé zúčastněné strany jako nekalou soutěž spočívající kromě jiného v nabídce úhrady všech nebo části nákladů na dopravu ryb naložených v cizích přístavech s určením do Ostende a úvěrů pro majitele plavidel za výhodných podmínek pod podmínkou, že prodají své úlovky na aukci v Ostende.

⁽¹⁰⁾ Projekt spočívá v lovu/nákupu krabů v Norsku za účelem jejich prodeje (pokusu o prodej) na asijském trhu.

- (52) Tyto projekty a také obchodní strategie popsána třetími stranami podle všeho ukazují, že společnost EVO se rozhodla zvýšit za každou cenu svůj podíl na trhu a obrát. V každém případě roční účetní závěrky AGVO a EVO naznačují, že společnost EVO se nehledě na povážlivou finanční situaci mohla udržet na trhu pouze zásluhou podpory města ⁽¹¹⁾.

3. DŮVODY K ZAHÁJENÍ FORMALNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

3.1 VÝHODY POSKYTNUTÉ SPOLEČNOSTI AGVO

- (53) Společnosti AGVO byl poskytnut počáteční kapitál ve výši 250 milionů BEF (6 179 338 EUR). S ohledem na velké ztráty z minulosti a velmi stručný a neúplný obchodní plán Komise v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení došla k závěru, že soukromý investor by nebyl neinvestoval takovou částku do rybí aukce a že tento počáteční kapitál proto představuje státní podporu. Komise vyjádřila pochybnosti týkající se její slučitelnosti s vnitřním trhem, jelikož se zdá, že podmínky stanovené v pokynech pro podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích platné v době poskytnutí podpory (dále jen „pokyny pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999“) ⁽¹²⁾ nebyly splněny.
- (54) Město poskytlo společnosti AGVO rovněž své budovy, aniž by za to požadovalo jakoukoli úhradu nebo jí uložilo povinnosti podobné hodnoty. Komise měla za to, že soukromý investor by za takový vklad vyžadoval přiměřenou cenu a že vklad ve formě budov se musí považovat za státní podporu. Tato podpora zřejmě snížila výrobní náklady společnosti AGVO a představovala provozní podporu. Komise nezjistila žádné ustanovení v článku 107 SFEU nebo v pokynech pro posuzování státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury (dále jen „pokyny pro rybolov“) ⁽¹³⁾, které by jí umožnilo podporu povolit.
- (55) Město také poskytlo společnosti AGVO záruky za úvěry. Ačkoli soukromý subjekt by za záruku požadoval poplatek, město ji poskytlo bezplatně. Komise proto dospěla k závěru, že tyto záruky se musí považovat za

státní podporu. Tato podpora opět zřejmě snížila výrobní náklady společnosti AGVO a představovala provozní podporu. Komise nezjistila žádné ustanovení v článku 107 SFEU nebo v pokynech pro rybolov, které by jí umožnilo považovat podporu za slučitelnou s vnitřním trhem.

- (56) Město společnost AGVO také zmocnilo ke stanovení a výběru komunálních daní a k využívání výnosů z nich, což je výhoda, kterou soukromý podnik obvykle nemá. Komise byla toho názoru, že podmínky rozsudku ve věci *Altmark* ⁽¹⁴⁾ nebyly splněny a že výhody odvozené z práva stanovovat a vybírat komunální daně by se měly považovat za státní podporu. Jelikož Komise neměla o této dani žádné informace, dospěla k závěru, že na ji první pohled musí analyzovat jako provozní podporu a že žádné ustanovení v článku 107 SFEU nebo v pokynech pro rybolov by tuto podporu nečinilo slučitelnou s vnitřním trhem.

3.2 VÝHODY POSKYTNUTÉ SPOLEČNOSTI EVO

- (57) Město a společnost AGVO poskytly společnosti EVO záruky za úvěry. Zatímco soukromý subjekt by požadoval za záruky poplatek, město a AGVO je poskytly bezplatně a Komise učinila závěr, že se musí považovat za státní podporu. Tato podpora zřejmě snížila výrobní náklady společnosti EVO a představovala provozní podporu. Komise nezjistila žádné ustanovení v článku 107 SFEU nebo v pokynech pro rybolov, které by jí umožnilo považovat podporu za slučitelnou s vnitřním trhem. Komise proto vyjádřila pochybnosti, zda tato opatření lze považovat za slučitelná s vnitřním trhem.
- (58) Společnost AGVO umožnila společnosti EVO trvalé bezplatné využívání budov ve vlastnictví AGVO o celkové výměře 13 600 m². Komise měla za to, že soukromý investor by za to vyžadoval přiměřenou cenu a že tato možnost využívat budovy bezplatně se musí považovat za státní podporu. Tato podpora zřejmě snížila výrobní náklady společnosti EVO a představovala provozní podporu. Komise nezjistila žádné ustanovení v článku 107 SFEU nebo v pokynech pro rybolov, které by jí umožnilo považovat podporu za slučitelnou s vnitřním trhem. Komise proto vyjádřila pochybnosti, zda tato opatření lze považovat za slučitelná s vnitřním trhem.

⁽¹¹⁾ Jaarrekening AGVO 2005, s. 26 (verslag van de Raad van Bestuur aan de aandeelhouders over de waardering van de aandelen in EVO): „Tenslotte is het niet onbelangrijk dat in deze fase de engagementen van de Stad Oostende een wezenlijke buffer vormen om op verantwoorde wijze een waardering in going concern toe te passen zodat de waardering zoals beschreven in art. 66§2 mag aangehouden worden en niet naar een waardering in discontinuïteit moet overgegaan worden“.

⁽¹²⁾ Úř. věst. C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 19, 20.1.2001, s. 7; Úř. věst. C 229, 14.9.2004, s. 5; Úř. věst. C 84, 3.4.2008, s. 10.

⁽¹⁴⁾ Rozsudek ze dne 24. července 2003 ve věci C-280/00, *Altmark Tran a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark*, C-280/00, Sb. rozh. s. 1-7747.

3.3 VÝHODA POSKYTNUTÁ SPOLEČNOSTI PAKHUIZEN

- (59) Dopad podmínek dlouhodobé nájemní smlouvy mezi městem a společností PAKHUIZEN spočíval v tom, že společnost PAKHUIZEN mohla požívat výhodu z každoročního snížení svých provozních nákladů. Komise učinila závěr, že tato výhoda představuje státní podporu a nespadá do působnosti žádného opatření uvedeného v pokynech pro rybolov nebo do cílů jiných horizontálních nebo specifických pokynů, které by bylo možné uplatnit na tento druh podniku. Jak podle příslušných pokynů pro rybolov, tak i podle horizontálních předpisů o státní podpoře by se tento druh podpory považoval za provozní podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem. Komise proto vyjádřila pochybnosti, zda toto opatření lze považovat za slučitelné s vnitřním trhem.

3.4 VÝHODY POSKYTNUTÉ RYBÁŘSKÝM PODNIKŮM

- (60) Komise dále konstatovala, že rybářským podnikům, které využívají ostendskou rybí aukci, poskytla společnost EVO výhody tím, že jim zajišťovala služby za nižší ceny, než jaké by účtoval běžný soukromý subjekt, a společnost PAKHUIZEN jim poskytla výhody tím, že jim pronajala budovy za nižší ceny, než jaké by účtoval běžný soukromý subjekt.
- (61) Komise měla za to, že tyto výhody představují státní podporu a nezjistila žádné ustanovení v článku 107 SFEU nebo v pokynech pro rybolov, které by učinily tuto podporu slučitelnou, a proto vyjádřila pochybnosti, zda tato opatření lze považovat za slučitelná s vnitřním trhem.

3.5 ZÁVĚR

- (62) Komise s ohledem na výše uvedené a na informace, které má k dispozici, měla za to, že všechna opatření uvedená v oddílu 3 se musí považovat za státní podporu, a měla pochybnosti o slučitelnosti těchto podpor s vnitřním trhem.

4. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH TŘETÍCH STRAN

- (63) Všechny zúčastněné třetí strany, které předložily připomínky k rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, souhlasily s argumenty uvedenými Komisí v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Dále uvedly, že utrpěly škodu jako důsledek nezákonné podpory poskytnuté společností AGVO, EVO a PAKHUIZEN (ztráta klientů a příjmů) a vyzvaly Komisi, aby učinila potřebné kroky s cílem zakázat podporu a požádat o její navrácení.

4.1 EAFPA

- (64) Organizace EAFPA zdůraznila, že dotyčná opatření podpory narušují trh a vyzvala Komisi, aby podporu zakázala a aby požádala o její navrácení.

4.2 NOVA

- (65) Organizace NOVA jako stěžovatel podporuje rozhodnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení. Považuje za důležité zajistit transparentnost na aukčním trhu a zaručit podnikání za rovných podmínek. Dále vyzývá Komisi, aby učinila příslušné kroky a zajistila, aby podpora shledaná případně jako neslučitelná byla vrácena.

4.3 FLANDERS SHIP REPAIR

- (66) Podnik Flanders Ship Repair (Flanderské opravny lodí) vysvětlil, že kvůli státní podpoře přešli přepravci do Ostende. Podle Flanders Ship Repair to vedlo ke ztrátě příjmů, neboť přepravci, kteří přešli do Ostende, si už nedávali lodě opravovat v Zeebrugge. Flanders Ship Repair požádal o záporné rozhodnutí s navrácením podpory a rovněž o prozatímní opatření.

4.4 ZVP

- (67) ZVP, sdružení kupujících a zpracovatelů ryb na belgickém východním pobřeží, uvádí, že protiprávní státní podpora spolu s dalšími výhodami umožnila ostendské rybí akci uměle přitáhnout zahraniční plavidla a plavidla ze Zeebrugge. Kromě toho četné rozhovory a tiskové zprávy místních politiků a členů představenstva EVO (které zejména zdůrazňovaly skutečnost, že v Belgii je dostatečný prostor pouze pro jednu rybí aukci, a to v Ostende) vyvolaly pochybnosti týkající se budoucnosti zeebrugské rybí aukce a tudíž i okolního obchodního parku. Mělo to za následek ztrátu příjmů, snížení, pozastavení nebo zrušení investic a marketingového úsilí.
- (68) Sdružení ZVP rovněž uvádí, že se snažilo zvýšit informovanost místních orgánů o tomto problému, ale bez úspěchu.

- (69) ZVP rovněž uvádí, že společnost EVO – prostřednictvím nastrčené osoby a zásluhou veřejných finančních prostředků – založila podnik pro filetování pod názvem Ostend Filleting Factory (Ostendský filetovací závod), který je rovněž zapojen do nekalé soutěže.

4.5 GRIMSBY FISH MARKET

- (70) Podnik Grimsby Fish Market (Grimsbyský rybí trh), rybí aukce Spojeného království, uvádí, že kolem roku 2005/2006 společnost EVO začala nakupovat ryby přímo od islandských rybářů za (vysoké) pevné ceny a prodávala je na aukci v Ostende podle hodin, často za nižší ceny; podnik Grimsby Fish Market dospěl k závěru, že tyto ztráty byly uhrazeny z veřejných peněz. Vyzývá k auditu finančních závěrek EVO za účelem prošetření finančních metod islandských dodavatelů ryb a ztrát vzniklých společnosti EVO z důvodů metod prodeje.

4.6 ZV A EFC

- (71) Organizace ZV a EFC upozornily Komisi na možné jiné nekalé praktiky a opatření státní podpory, a to bezplatné využívání pracovníků města společnostmi AGVO/EVO a záruky za ceny poskytnuté společností EVO a vycházející z aukční ceny na rybí aukci Zeebrugse Visveiling.
- (72) Dále vysvětlují, proč je podle jejich názoru narušena hospodářská soutěž a obchod mezi členskými státy.
- (73) Rovněž upozorňují Komisi na další vklad do kapitálu společností AGVO a EVO (prominutím pohledávek).
- (74) A nakonec poznamenávají, že belgické orgány podporu nepozastavily.

4.7 GARDEC

- (75) Gardec je podnik pro opravy lodí nacházející se v Zeebrugge. Podporuje rozhodnutí Komise. Dodává, že utrpěl újmu nekalými obchodními praktikami v Ostende (snížení obrátu) a poznamenává, že úvěry poskytnuté podnikům v obtížích mají za následek, že jim sice umožňují přežít v Ostende, ale jejich závazky zůstávají nesplacené v Zeebrugge.

5. PŘIPOMÍNKY BELGIE V NÁVAZNOSTI NA POCHYBNOSTI VYJÁDRĚNÉ V ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (76) Belgické orgány jsou ve svých připomínkách ze dne 8. září 2008 po zahájení formálního vyšetřovacího řízení toho názoru, že Komise by měla svá šetření omezit na trh rybí aukce. Jelikož ani společnost AGVO ani společnost PAKHUIZEN na těchto trzích nepůsobí, opatření přijatá v jejich prospěch jsou pro současné řízení

irelevantní. Obecněji řečeno mají za to, že Komise náležitě nevymezila rozsah šetření a existuje riziko dvojitého počítání podpory.

5.1 CO SE TÝČE PODPORY PRO AGVO

- (77) Belgické orgány trvají na tom, že AGVO nevykonává žádnou obchodní činnost, a proto nemůže mít žádný vliv na hospodářskou soutěž. Podporu poskytnutou společnosti AGVO nelze tedy hodnotit jako státní podporu. Dodávají, že pro šetření by se mohly vzít v úvahu nanejvýš pouze finanční prostředky využitě pro společnost EVO (například část počátečního kapitálu, který byl předán společnosti EVO prostřednictvím AGVO). Tvrdí, že zbývající část byla použita na úkoly veřejného zájmu a nemůže mít žádný dopad na hospodářskou soutěž na trhu rybí aukce.
- (78) Belgické orgány poznamenávají, že i když byl společnosti AGVO přislíben počáteční kapitál ve výši 6 197 338,12 EUR, obdržela dosud pouze 3 569 667 EUR.
- (79) Pokud jde o právo vybírat daně nebo poplatky, belgické orgány se domnívají, že právo na výběr daní souvisí s úkoly veřejného zájmu AGVO a nelze jej považovat za státní podporu a že AGVO nemá v žádném případě pravomoc vybírat daně za plavební komory a lodní skluz.
- (80) Pokud jde o budovy, tvrdí, že nezáleží na tom, zda jsou budovy majetkem města nebo jiného veřejného subjektu. Vklad do AGVO ve formě budov považují čistě za vnitřní rozdělení majetku. Belgické orgány připomínají, že AGVO nemá žádnou obchodní činnost, a že vklad ve formě budov nelze proto hodnotit jako státní podporu. Dodávají, že vklad ve formě budov souvisí s povinností opravovat a udržovat je v dobrém stavu, takže společnost AGVO nebyla tímto vkladem zvýhodněna.
- (81) Dále mají za to, že bezplatné záruky nelze hodnotit jako státní podporu, neboť byly poskytnuty za úvěry, které společnost AGVO uzavřela pro opravárenské práce na budovách pronajatých veřejným orgánům. Připouští však, že jeden ze zaručených úvěrů (úvěr ve výši 550 000 EUR) byl použit pro EVO.
- (82) A nakonec belgické orgány konstatují, že rozsudek ve věci *Altmark* není relevantní, jelikož veřejné úkoly AGVO nemají hospodářský charakter. Dodávají, že neexistuje riziko křížového dotování, protože AGVO nemá žádnou obchodní činnost.

5.2 CO SE TÝČE PODPORY PRO PAKHUIZEN

- (83) Belgie tvrdí, že Ostende má na pozemky jen omezené právo, a dlouhodobá nájemní smlouva (tzv. emphyteusis) má proto omezenou obchodní hodnotu. PAKHUIZEN má kromě toho za povinnost opravovat a renovovat budovy, což představuje mimořádný závazek, který ve velké míře nahrazuje symbolické nájemné.
- (84) Belgické orgány dodávají, že společnost PAKHUIZEN působí na trhu za účelem správy budov používaných v odvětví rybolovu. Zastávají stanovisko, že činnost této společnosti lze stěží považovat za obchodní z důvodu příslušných renovačních povinností a nízké hodnoty budov. A nakonec belgické orgány tvrdí, že jelikož budovy spravované společností PAKHUIZEN lze pronajmout pouze za účelem činností spojených s odvětvím rybolovu, společnost PAKHUIZEN nikomu nekonkuruje.
- (85) Belgické orgány dále uvádějí, že společnost AGVO koupila akcie společnosti PAKHUIZEN za tržní cenu a PAKHUIZEN pronajímá budovy za tržní ceny (s přihlédnutím k tomu, že nebyly v dobrém stavu).

5.3 CO SE TÝČE PODPORY PRO EVO

- (86) Belgické orgány uvádějí, že skutečnost, že budovy byly k dispozici pro společnost EVO bezplatně, je kompenzována tím, že EVO musí hradit náklady na renovaci, které obvykle nese vlastník budov.
- (87) Dále tvrdí, že bezplatné záruky poskytnuté společnosti EVO za úvěry je třeba analyzovat v rámci plánu privatizace a restrukturalizace aukce. Jsou toho názoru, že v rámci restrukturalizace rybí aukce postupovalo město jako soukromý investor, neboť rekapitalizace rybí aukce byla z ekonomického hlediska výnosnější než její uzavření, a privatizací má město možnost získat návratnost investic z nájemného, které bude požadovat od soukromého vlastníka aukce. Rovněž zdůrazňují, že již v roce 2002 existovaly plány na privatizaci rybí aukce a privatizace byla možná pouze po restrukturalizaci.
- (88) Pokud jde konkrétněji o bezplatnou záruku, poznamenávají, že úvěry byly použity s cílem doplnit financování rybí aukce, která byla financována především vkladem města do kapitálu (pro AGVO a prostřednictvím AGVO pro EVO). Belgické orgány poznamenávají, že pomoci

záruky město podstatně snížilo náklady vzniklé restrukturalizací. Konstatují, že bez záruky města by nebyl poskytnut žádný úvěr a poukazují na to, že je běžná obchodní praxe, když mateřská společnost poskytne záruku za úvěry uzavírané jejími dceřinými společnostmi.

5.4 CO SE TÝČE PODPORY PRO RYBÁŘSKÉ PODNIKY / MAJITELE PLAVIDEL

- (89) Belgické orgány poznamenávají, že Komise počítala stejnou podporu dvakrát a že se jedná buď o podporu pro EVO, anebo pro rybáře, nikoli zároveň. Mají za to, že pokud by předmětná opatření představovala státní podporu, představovala by státní podporu na úrovni EVO a PAKHUIZEN a narušovala by hospodářskou soutěž na této úrovni, ale ne na úrovni majitelů plavidel a rybářských podniků. Dodávají, že společnosti EVO a PAKHUIZEN v každém případě nenabízejí své služby pod tržní cenou. Konkrétně pokud se týká EVO, vysvětlují, že společnost EVO poskytuje služby, které se nabízejí také jinde. Rovněž konstatují, že EVO nenabízí žádná skladovací zařízení, ani neposkytuje bezplatnou elektřinu a neodpovídá za přístav a lodní skluz. Uvádějí, že cena za vodu je zahrnuta do aukčního poplatku a EVO neposkytuje majitelům lodí žádný úvěr pod tržní cenou. A nakonec uvádějí, že společnost EVO dodržování smluvních ustanovení zavazujících majitele plavidel prodávat jí své úlovky na aukci nikdy nevynucovala.

6. POSTUP PRIVATIZACE, KTERÝ ZAČAL PO ZAHÁJENÍ VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (90) Belgie informovala Komisi, že dne 22. května 2008 bylo rozhodnuto o privatizaci ostendské rybí aukce a město zahájilo veřejné výběrové řízení, aby získalo provozního partnera pro činnost EVO.
- (91) Belgie ve svých vyjádřeních vysvětluje, že privatizace se uskuteční založením nové společnosti, která bude provozovat rybí aukci. Budovy rybí aukce budou vráceny městu a nová společnost bude muset podepsat nájemní smlouvu s městem. Nová společnost nebude povinna převzít jiná aktiva rybí aukce (zaměstnance, přepravky na ryby, smlouvy, úvěry pro majitele lodí atd.).
- (92) Protože prodej a nájemní smlouva budou sjednány za tržní ceny, na novou společnost nebude převedena žádná podpora a nemůže tedy žádnou podporu vrátit.

- (93) Belgie ve svém dopise ze dne 16. listopadu 2009 informovala Komisi o dalším vývoji privatizačního procesu.
- (94) Uvádí, že jako první krok byl dne 4. září 2009 bezplatně převeden zpátky na město majetek ve formě budov, který patří AGVO, a také práva a povinnosti týkající se budov (nájemní smlouvy). Město rovněž převzalo různé úvěry od AGVO a PAKHUIZEN. Následně byl majetek ve formě budov převeden na region Vlámsko, který městu zaplatil náhradu v různých formách: region Vlámsko městu uhradil 3 500 000 EUR a městu bylo uděleno právo vybírat do 1. ledna nebo v některých případech do 30. června 2010 nájemné placené veřejnými nebo poloveřejnými organizacemi, které si pronajaly budovy. Region Vlámsko také převzal od města různé závazky a/nebo úvěry.
- (95) Belgie tvrdí, že tím, že majetek ve formě budov byl převeden zpátky na město, problém státní podpory skončil.
- (96) Dále uvedla, že společnost PAKHUIZEN rozhodla ukončit dlouhodobou nájemní smlouvu uzavřenou s městem v roce 1989. Belgie očekává, že společnost PAKHUIZEN bude brzy likvidována, takže řízení týkající se státní podpory údajně bude bezpředmětné.
- (97) Pokud jde o EVO, Belgie vysvětlila, že kandidát splňující kritéria výběru nenabídl podmínky, které by byly pro město uspokojivé. EVO bude existovat dál, dokud se nenajde vhodný kandidát, který by převzal majetek EVO.
- (98) Belgie nakonec uvedla, že AGVO bude existovat dál, dokud nebudou uhrazeny zbývající pohledávky/závazky.
- (99) Belgie žádá Komisi, aby odložila rozhodnutí do ukončení privatizačního procesu.
- 7. VYJÁDŘENÍ BELGIE V NÁVAZNOSTI NA PŘIPO-
MÍNKY TŘETÍCH STRAN**
- (100) Belgie uvádí, že co se týče islandského problému, společnost EVO nikdy přímo nenakupovala ryby od islandských majitelů plavidel nebo rybářů, ale pouze od islandské rybí aukce prostřednictvím obchodního zástupce.
- (101) Belgie dodává, že se brzy ukázalo, že další prodej islandských ryb nebyl ziskový. Přibližně po roce bylo tedy dne 17. března 2006 rozhodnuto tyto nákupy a další prodej ukončit. Belgie předložila kopii uvedeného rozhodnutí.
- (102) Belgie vysvětluje, že důvody, proč se ryby na islandských rybích aukcích nakupovaly za vysoké ceny a pak se v Ostende prodávaly za nižší ceny, nespočívaly v žádné strategii zaměřené na získání islandských ryb pro Ostende, ale v tom, že ryby vyšší kvality, které nakupoval obchodní zástupce na Islandu s určením pro EVO se do společnosti EVO nikdy nedostaly a namísto toho je přímo nakupoval soukromý filetovací podnik Luna Fish, zatímco islandské ryby nižší kvality se dostaly do EVO a s ohledem na jejich nižší kvalitu se pak nemohly prodávat za ziskové ceny. Belgie dospěla k závěru, že společnost EVO byla proto spíše obětí těchto praktik. Když byl tento problém odhalen, určený správce AGVO/EVO a obchodní ředitel byli propuštěni.
- (103) Pokud jde o údajné bezplatné poskytnutí státních zaměstnanců pro administrativu, účetnictví a úkony údržby, Belgie tvrdí, že stanoviska ZV vycházejí čistě z podezření a že EVO má pro plnění těchto úkolů vlastní zaměstnance a kromě toho někteří zaměstnanci EVO někdy plní i úkoly veřejného zájmu (udržování silnice rybí aukce).
- (104) Belgie rovněž uvádí, že prohlášení ZV o tom, že společnost EVO zaručuje minimální cenu s odvoláním na aukční cenu na rybí aukci v Zeebrugge, není podpořeno žádnou skutečností. Belgie dodává, že rybářské podniky to mohly tvrdit jako součást strategie, když jednaly se společností ZV, aby od ní získaly lepší obchodní podmínky.
- (105) Pokud jde o otázku ostendského filetovacího závodu (OFF), Belgie zdůrazňuje, že dokumenty předložené třetími stranami pouze uvádějí, že podnik OFF byl založen soukromými stranami a neukazují, jak se údajně účastnil nekalé soutěže. Belgie uvádí, že společnost PAKHUIZEN ve skutečnosti získala 60 % akcií OFF teprve v březnu 2006. Závod OFF se pak přejmenoval na Ostend Premium Fish bvba a nakonec dne 14. ledna 2008 vyhlásil úpadek.

(106) Pokud jde o údajné ztráty, které utrpěly Gardec a Flanderská opravna lodí jako důsledek státní podpory, Belgie je toho názoru, že i kdyby státní podpora přiměla plavidla přejít do Ostende a ne do Zeebrugge, příčinná souvislost se ztrátou by stále ještě nebyla prokázána. Belgie tvrdí, že majitelé plavidel ne vždy nechávají plavidla opravovat v domovském přístavu a raději využívají levnější opravárenské služby ve východní Evropě (Polsko). Belgie poznamenává, že v Ostende lze pozorovat zřejmý úbytek podniků pro opravy plavidel.

8. PŘÍKAZ K POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

(107) Dopisy ze dne 13. března a 26. června 2006 Komise požádala belgické orgány o informace týkající se právního postavení ostendské rybí aukce, účasti státu a podrobností o finančních tocích mezi státem a rybí aukcí.

(108) Belgické orgány ve svém dopise ze dne 19. října 2006 podtrhly, že společnost AGVO byla kromě obchodní činnosti (provozování rybí aukce) pověřena úkoly veřejného zájmu. Informace předložené k tomuto bodu však byly velmi stručné a neobsahovaly žádný důvod, který by Komisi umožnil posoudit, zda výhody poskytnuté městem pro společnost AGVO lze považovat za vyrovnávací platbu za úkoly v obecném (hospodářském) zájmu a zda nedošlo k nadměrné náhradě a riziku křížových dotací.

(109) Komise proto v souladu s ustanoveními čl. 10 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999 požádala dopisem ze dne 11. července 2007 belgické orgány o předložení podrobných informací o veřejných úkolech svěřených společností AGVO. Požádala zejména o informace, zda a na základě čeho lze tyto úkoly považovat za úkoly veřejné služby ve smyslu rozhodnutí Komise č. 2005/842/ES ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu⁽¹⁵⁾.

(110) Belgické orgány dopisem ze dne 27. listopadu 2007 uvedly pouze, že žádný z úkolů svěřených společnosti AGVO nebyl hospodářského charakteru a že rozhodnutí č. 2005/842/ES se na ně nevztahovalo. Konstatovaly, že společnost AGVO nedostává náhradu za žádné veřejné úkoly, které plní.

(111) Komise ve svém rozhodnutí ze dne 2. července 2008 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení dospěla k závěru, že společnosti AGVO, EVO a PAKHUIZEN vytvořily skupinu podniků působících na trhu pro aukční prodej ryb a v pomocných službách a dostaly od města různé výhody, které narušily hospodářskou soutěž na trhu. Co se týče otázky náhrady za veřejné úkoly, Komise konstatovala, že v dokumentech nebyla žádná informace ukazující, že kritéria formulovaná Soudním dvorem v rozsudku v případě *Altmark* byla splněna. Kromě bodu s ohledem na nedostatek informací k tomuto bodu nebyla Komise schopna určit, zda zejména právo stanovit a vybírat daně lze považovat za vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby a měla pochybnosti o slučitelnosti podpory. Komise v důsledku toho ve 121. bodě odůvodnění svého rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení vyzvala belgické orgány, aby oznámily veškeré informace, které by se mohly využít pro posouzení dotyčných opatření.

(112) Belgické orgány ve svém vyjádření obdržéném dne 8. září 2008 a během následného setkání dne 9. října 2008 nepředložily žádnou další informaci, která by Komisi umožnila posoudit, zda výhody poskytnuté společnosti AGVO lze považovat za vyrovnávací platbu za úkoly obecného (hospodářského) zájmu. Belgické orgány namísto toho znovu tvrdily, že kritéria ve věci *Altmark* nejsou relevantní, neboť společnost AGVO vykonává pouze veřejné úkoly.

(113) Tato odpověď však nebyla uspokojivá, neboť společnost AGVO se účastnila rovněž hospodářských činností.

(114) Podle čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999 Komise tedy formou příkazu k poskytnutí informací ze dne 8. září 2009 požádala o jakékoli užitečné informace, a zejména o:

— seznam různých činností svěřených společnosti AGVO s rozdělením mezi hospodářské činnosti, úkoly veřejného zájmu, které nemají hospodářský charakter, a úkoly obecného hospodářského zájmu,

— parametry pro výpočet, kontrolu a přezkoumání vyrovnávací platby za úkoly veřejného zájmu, které nemají hospodářský charakter, na jedné straně a vyrovnávací platby za úkoly hospodářského veřejného zájmu na druhé straně,

— opatření k zamezení a navrácení jakékoli nadměrné náhrady,

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 312, 29.11.2005, s. 67.

- náklady vzniklé při plnění závazku veřejné služby hospodářského charakteru, závazku veřejné služby, která nemá hospodářský charakter, a jiných služeb,
- výpisy z vnitřních účtů uvádějící odděleně náklady a příjmy související se službou obecného hospodářského zájmu a s jinými službami a také parametry pro rozdělení nákladů a příjmů,
- dokumenty, jsou-li k dispozici, které prokazují, že společnost AGVO splňuje čtvrté kritérium ve věci *Altmark*, tj. že potřebná úroveň vyrovnávací platby byla stanovena na základě analýzy nákladů, které by vznikly průměrnému, řádně řízenému a adekvátně vybavenému podniku ve stejném odvětví s přihlédnutím k příjmům a přiměřenému zisku z plnění povinností.

(115) Belgické orgány ve svém dopise ze dne 19. listopadu 2009 opakují, že společnost AGVO je pověřena těmito úkoly veřejného zájmu: správa rybářského přístavu, renovace a pronájem budov veřejným a poloveřejným organizacím a správa a údržba veřejného majetku (včetně údržby silnice, která vede na rybí aukci). Tvrdí, že tyto úkoly jsou ve veřejném zájmu, neboť nejsou plněny ve prospěch konkrétních příjemců. Nerozlišují mezi úkoly obecného zájmu, které nemají hospodářský charakter, a službami veřejného hospodářského zájmu, ale připouštějí, že některé nebo všechny veřejné úkoly mohou mít hospodářský charakter.

(116) Belgické orgány potvrzují, že společnost AGVO se prostřednictvím své dceřiné společnosti AVO účastní obchodní činnosti, tj. provozování rybí aukce, která není ve veřejném zájmu.

(117) Belgické orgány uvádějí, že AGVO ve skutečnosti nedostává vyrovnávací platbu za úkoly obecného zájmu. Ty jsou financovány z rozpočtu AGVO. Metodika pro výpočet vyrovnávací platby tedy neexistuje. Belgické orgány dodávají, že na základě účtů AGVO a EVO není možné rozlišit náklady a příjmy, které se týkají úkolů obecného zájmu a obchodních úkolů.

9. ROZSAH ŠETŘENÍ

(118) Jak lze odvodit z různých bodů (např. bod 85) rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, rozsah

šetření je větší než trh rybí aukce a týká se také činnosti spojených s rybí aukcí (pronájem budov poblíž rybí aukce, správa rybářského přístavu atd.). Proto výhody poskytnuté společnosti AGVO nebo PAKHUIZEN, které se přímo netýkají činnosti rybí aukce, jsou rovněž součástí předmětného řízení.

(119) Komise také analyzovala výhody, které společnosti EVO poskytlo buď přímo město, nebo společnost AGVO. V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení nebyly počáteční kapitál EVO a následná navýšení kapitálu analyzovány jako samostatná opatření oddělená od splátek kapitálu poskytnutého společnosti AGVO. Byly vzaty v úvahu pouze jako jedna z možností, jak společnost AGVO využila splátky kapitálu obdržené od města. Belgické orgány však ve svém vyjádření namítaly, že Komise nerozlišuje dostatečně mezi činnostmi a úkoly, které vykonávají společnosti AGVO, PAKHUIZEN a EVO, a že kvůli rozdělení úkolů mezi AGVO a EVO byly výhody poskytnuté společnosti AGVO relevantní pro současné šetření pouze do té míry, že byly „převezeny“ na společnost EVO. Proto v zájmu jasnosti a s cílem reagovat na výhrady belgických orgánů se poskytnutí počátečního kapitálu společnosti EVO a následná navýšení kapitálu posuzují zvláště pod bodem 10.1.2.2.3. Otázka skutečného příjemce podpory se posuzuje pod bodem 319.

10. POSOUZENÍ

10.1 EXISTENCE STÁTNÍ PODPORY

(120) Ustanovení čl. 107 odst. 1 SFUE stanoví, že: Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.

10.1.1 PODNIKY

(121) Jak je vysvětleno výše, toto šetření se týká případné podpory poskytnuté společností AGVO, EVO a PAKHUIZEN a rybářským podnikům využívajícím ostendskou rybí aukci a služby EVO a PAKHUIZEN. Ty všechny se musí hodnotit jako podniky ve smyslu článku 107 SFEU. Jediným subjektem, u kterého mají belgické orgány vážné námitky, je společnost AGVO, která podle belgických orgánů plní pouze úkoly veřejného zájmu.

- (122) Belgické orgány uvedly, že AGVO plní „úkoly veřejného zájmu“ (*taken van openbaar belang*). Ukazuje se však, že společnost AGVO je zapojena do hospodářských činností a musí se proto považovat za podnik⁽¹⁶⁾ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU z důvodů podrobně rozvedených ve 123. až 129. bodě odůvodnění včetně.
- (123) Společnost AGVO nabídla budovy do pronájmu veřejným a poloveřejným institucím a podnikům. AGVO tudíž přímo nabízí služby na trhu (služby pronájmu).
- (124) Společnost AGVO je pověřena také využíváním a správou rybářského přístavu. Jak Tribunál a Soudní dvůr potvrdily ve věci *Aéroports de Paris*⁽¹⁷⁾, správa zařízení infrastruktury může představovat hospodářskou činnost. Bylo to potvrzeno, pokud jde o přístavní infrastrukturu, kromě jiného v případě rozvoje vlámských přístavů a rotterdamského přístavu⁽¹⁸⁾. Komise konstatuje, že společnost AGVO poskytuje služby, zboží a zařízení infrastruktury za úplaty. I podle svých stanov má společnost AGVO právo stanovit a vybírat poplatky na úhradu svých služeb.
- (125) AGVO navíc nepřímo, prostřednictvím svých dceřiných společností EVO a PAKHUIZEN, nabízí zboží a služby na trhu.
- (126) Společnost AGVO má většinovou účast ve společnostech EVO a PAKHUIZEN a skutečně je ovládá tím, že se přímo nebo nepřímo účastní řízení;
- téměř všichni členové představenstva AGVO jsou také členy představenstva EVO a PAKHUIZEN. Od roku 2005 do roku 2007 byly společnosti AGVO a EVO členy představenstva PAKHUIZEN,
- společnost AGVO je podle svých stanov pověřena řízením, rozvojem a využíváním rybní aukce a rybářského doku v Ostende a jeho vedlejších budov a také rozvojem všech činností, které s nimi
- přímo nebo nepřímo souvisí. Jinými slovy, společnost AGVO její stanovy zavazují účastnit se řízení rybní aukce.
- (127) Mezi společnostmi AGVO, EVO a PAKHUIZEN jsou další vazby, které také dokládají existenci organických a funkčních vazeb mezi společnostmi AGVO a jejími dceřinými společnostmi: společnost AGVO ručila za úvěry poskytnuté pro EVO; společnost AGVO dala společností EVO a PAKHUIZEN k dispozici budovy a účetní závěrky AGVO ukázaly, že společnost AGVO společností EVO a PAKHUIZEN pravidelně poskytovala úvěry.
- (128) Všechny tyto skutečnosti umožňují společnosti AGVO plnit funkce týkající se kontroly, ale také řízení a finanční podpory EVO a PAKHUIZEN. Společnost AGVO musí být z těchto důvodů pro účely soutěžního práva rovněž považována za podnik, zejména kvůli její účasti v EVO a PAKHUIZEN⁽¹⁹⁾.
- (129) Komise konstatuje, že belgické orgány připustily, že EVO a PAKHUIZEN fungují jako provozní útvary AGVO, že společnost AGVO se prostřednictvím EVO účastnila obchodních činností a že opatření zvýhodňující AGVO mohou mít vliv na trh prostřednictvím EVO. Ve svých vyjádřeních a odpovědích mají sklon zacházet s AGVO, PAKHUIZEN a EVO jako s jediným podnikem a také výslovně tvrdily, že AGVO a EVO je třeba považovat za jediný subjekt.
- (130) A nakonec je třeba poznamenat, že AGVO nemá oddělené účetnictví pro hospodářské úkoly a úkoly, které nemají hospodářský charakter, takže křížové dotace nelze vyloučit.

10.1.2 VÝHODY PRO DOTYČNÉ PODNIKY

10.1.2.1 Výhody pro AGVO

10.1.2.1.1 Počáteční kapitál

- (131) Veřejné investice se považují za státní podporu, když je zřejmé, že veřejný orgán, který vkládá kapitál do společnosti, neposkytuje pouze základní kapitál za běžných podmínek tržní ekonomiky. Dochází k tomu v případě, když finanční postavení společnosti, a zejména struktura a objem jejích závazků, je takové, že z kapitálových investic nelze v přiměřené době očekávat běžný výnos

⁽¹⁶⁾ Rozsudky ve věci C-41/90 *Höfner a Elser*, Sb. rozh. s. I-1979, bod 21; ve spojených věcech C-264/01, C-306/01, C-354/01 a C-355/01 *AOK Bundesverband*, Sb. rozh. s. I-2493, bod 46; ve věci C-222/04 *Ministero dell'Economia v. Cassa di Risparmio a další*, Sb. rozh. s. I-289, body 107–112.

⁽¹⁷⁾ Rozsudky ve věci C-82/01 P *Aéroports de Paris v. Komise*, Sb. rozh. s. I-9297, bod 78 a ve věci T-128/98 *Aéroports de Paris v. Komise*, Sb. rozh. s. II-3929, body 122–124.

⁽¹⁸⁾ Rozhodnutí ze dne 20. října 2004, N 520/03 – vlámské přístavy; rozhodnutí ze dne 24. dubna 2007, N 60/06 – projekt Mainportontwikkeling.

⁽¹⁹⁾ Již citovaný rozsudek ve věci C-222/04, bod 110–117.

(v ziscích z dividend nebo v kapitálových ziscích). Je tedy nutné posoudit, zda by bylo možné soukromého investora o velikosti srovnatelné s velikostí subjektů, které řídí veřejný sektor, přimět k tomu, aby za podobných okolností provedl kapitálové vklady ve stejné výši v souvislosti s restrukturalizací tohoto podniku, nebo zda by se raději rozhodl pro jeho likvidaci s ohledem zejména na dostupné informace a předvídatelný vývoj v době uskutečnění těchto vkladů⁽²⁰⁾.

- (132) Belgické orgány tvrdí, že rozhodnutí města poskytnout společnosti AGVO počáteční kapitál ve výši 250 milionů BEF (6 179 338 EUR) bylo ekonomicky racionální volbou. Rozhodnutí restrukturalizovat aukci bylo učiněno na základě finančního a obchodního plánu, který ukazoval, že s omezenými investicemi by aukce mohla být znovu po 8 letech zisková, pokud nepřevzme ztráty z minulosti. Belgické orgány tvrdí, že soukromý investor by ve stejné situaci přijal totéž rozhodnutí.
- (133) Komise na základě informací, které má k dispozici, nemůže tento názor sdílet.
- (134) Jak je uvedeno výše, ostendská rybí aukce byla málo výkonná a její podíl na trhu se v letech před restrukturalizací neustále snižoval. Komise má za to, že běžný soukromý subjekt by se v podobné situaci nerozhodl poskytnout počáteční kapitál přes 6 000 000 EUR pouze na základě jednoho finančního plánu obsahujícího finanční prognózu na období 2002/2010 s „kladnými předpoklady“ a obchodního plánu jenom na dvou stránkách.
- (135) Jak je podrobně uvedeno v bodu 259, platí to tím více, jelikož společnost AGVO jako pokračovatel ostendské rybí aukce v době poskytnutí počátečního kapitálu naplňovala znaky podniku v obtížích. Kdyby byl běžný soukromý subjekt postaven před společností v obtížích, chtěl by získat spolehlivé záruky týkající se budoucích perspektiv společnosti a nespokojil by se s dokumenty, na základě kterých město učinilo své rozhodnutí.
- (136) Komise zdůrazňuje důležitost investic na jedné straně a dlouhodobých neustálých ztrát ostendské rybí aukce

na druhé straně⁽²¹⁾. Zejména s ohledem na tyto skutečnosti spolu s tím, že firma působila na vysoce konkurenčním, ale zmenšujícím se trhu, by běžný soukromý subjekt vycházel ve svém rozhodnutí z důkladnějšího finančního a obchodního plánu obsahujícího různé předpoklady a scénáře a nebral by v úvahu finanční plán založený pouze na jediném předpokladu, který byl navíc hodnocen jako „kladný“.

- (137) Zdá se být rovněž vhodné, aby běžný soukromý subjekt vyžadoval studii zejména o tržním prostoru, který je v dané době v odvětví k dispozici, na základě existujících hodnot o vykládkách úlovků a místní poptávky; a aby požádal o plán s vysvětlením, jak měla být činnost restrukturalizována, jaká opatření se předpokládala k zamezení opakovaného výskytu velkých ztrát z minulosti a ke zvýšení produktivity (nové investice, nová marketingová strategie atd.).
- (138) Obchodní plán však žádné takové skutečnosti neobsahuje.
- (139) Kromě toho vychází z řady předpokladů a věcných důvodů, které se považují za samozřejmé, ale nejsou vysvětleny ani zdůvodněny a někdy vypadají jako vysoce hypotetické nebo nepravděpodobné. Je například obtížné přijmout předpoklad, že obrat aukčních činností se během následujících 5 let zvýší o 10 %, ačkoli v období před restrukturalizací se vykládky úlovků a obrat vytrvale snižovaly, trh se stal vysoce konkurenční a kvóty ryb měly klesající trend. Dále není vůbec vysvětlen výpočet sociálních nákladů a nákladů na outsourcing, vodu a energii. Navíc v obchodním plánu jsou tyto náklady uvedeny s tím, že v průběhu 9 let po vytvoření AGVO zůstávají naprosto neměnné. Zdá se však, že je to stěží možné, zejména když se ve stejném období očekává zdvojnásobení obratu.
- (140) V důsledku toho se finanční plán a obchodní plán jeví nejenom jako velmi stručný a neúplný, ale postrádají rovněž důvěryhodnost. Běžný soukromý investor by se o něj neopíral, kdyby chtěl investovat 250 milionů BEF do ztrátového podniku na zmenšujícím se trhu⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Rozsudky ve věci C-334/99 *Spolková republika Německo v. Komise*, Sb. rozh. s. I-1139, bod 133; ve věci C-482/99 *Francie v. Komise (Stardust)*, Sb. rozh. s. I-4397, bod 70; ve věci C-261/89 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. s. I-4437, bod 8; ve spojených věcech C-278/92 až C-280/92 *Španělsko v. Komise*, Sb. rozh. s. I-4103, bod 21 a ve věci C-42/93 *Španělsko v. Komise*, Sb. rozh. s. I-4175, bod 13.

⁽²¹⁾ V této době vykazovalo město průměrnou roční ztrátu ve výši 1 850 000 EUR.

⁽²²⁾ Rozsudky ve věci T-152/99 *HAMSA v. Komise*, Sb. rozh. s. II-3049, bod 132; ve spojených věcech C-328/99 a C-399/00 *Itálie a SIM 2 Multimedia v. Komise*, Sb. rozh. s. I-4035, bod 44 a ve věci C-303/88 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. s. I-433, bod 18 a násled.

- (141) I kdyby bylo možné připustit, že finanční a obchodní plán byl úplný a spolehlivý, což není tento případ, Komise poznamenává, že soukromý investor by ani tak neinvestoval stejnou částku jako město. Na základě finančního a obchodního plánu se ukazuje, že menší množství kapitálu by také postačovalo. S ohledem na nízkou návratnost kapitálu by běžný soukromý subjekt neinvestoval takovou částku, kdyby to nebylo nevyhnutné.
- (142) Belgické orgány zastávají stanovisko, že rozhodnutí pokračovat v průběžných činnostech rybí aukce bylo racionálnější než její uzavření.
- (143) Belgické orgány však neuvádějí žádné náklady na likvidaci těchto činností a vůbec nevysvětlují, proč by uzavření nebylo racionálním rozhodnutím.
- (144) Belgické orgány se dále snaží zdůvodnit racionálnost rozhodnutí učiněného v roce 2001 o vkladu 250 milionů BEF do AGVO na základě rozhodnutí o privatizaci rybí aukce. Tvrdí, že tato privatizace byla součástí plánu restrukturalizace, o němž bylo rozhodnuto v roce 2001, a že žádná privatizace rybí aukce nebyla bez restrukturalizace možná.
- (145) Komise připomíná, že podle ustálené judikatury a praxe pro zjištění, zda se stát choval jako investor v tržním hospodářství, je třeba vrátit se do kontextu období, v němž byla přijata opatření finanční podpory, aby bylo možno posoudit hospodářskou racionálnost chování státu, a je tedy třeba zdržet se jakéhokoli posuzování založeného na pozdější situaci⁽²³⁾.
- (146) Belgické orgány tvrdí, že předmětná privatizace je součástí rozhodnutí o restrukturalizaci z roku 2001 a že racionálnost rozhodnutí restrukturalizovat rybí aukci se musí posuzovat z hlediska postupu privatizace. Různé dokumenty předložené belgickými orgány však jejich tvrzení nepodporují. V rozhodnutí restrukturalizovat rybí aukci není zejména uveden záměr privatizovat
- rybí aukci, ani obchodní plán či finanční plán. Nic v těchto dokumentech nenaznačuje, že rozhodnutí investovat 6 200 000 EUR do rybí aukce bylo (mimo jiné) motivováno nebo opodstatněno skutečností, že tato investice by po určité době umožnila privatizovat rybí aukci. Jejich tvrzení se také obtížně srovnává se stanovami společnosti AGVO, které uvádějí, že společnost AGVO je založena na neomezenou dobu, že město hodlá společnost AGVO řídit a že dceřiné společnosti nebo společnosti, v nichž má AGVO podíl, musí být řízeny společností AGVO (a tudíž městem).
- (147) Kromě toho by se očekávalo, že o rozhodnutí privatizovat by se uvažovalo, kdyby rybí aukce byla zase zisková, aby se získala lepší cena za rybí aukci, tj. ve skutečnosti cena, která by umožnila uhradit nejméně další investice ve výši 250 milionů BEF. Avšak nejenom že privatizace nebyla ve finančním a obchodním plánu zmíněna, ale rozhodnutí o privatizaci nebylo přijato dokonce ani v době, kdy rybí aukce byla zisková. Naopak bylo přijato po dvou letech vysokých ztrát na úrovni jak AGVO, tak i EVO, a poté, co Komise zahájila šetření. Perspektiva privatizace se tedy nejeví jako součást rozhodnutí o restrukturalizaci učiněné městem v roce 2001.
- (148) Belgické orgány kromě toho uvedly, že budoucí soukromý partner převezme goodwill společnosti EVO a může si vybrat aktiva, která bude chtít převzít (zaměstnání ano nebo ne, stroje ano nebo ne, štítky na ryby s popisky ano nebo ne apod.). Nebude muset převzít závazky EVO. Za těchto okolností je těžké pochopit, proč podobný přístup nemohl být uplatněn v hospodářském roce 2001/2002 (bez investování dalších 250 milionů BEF).
- (149) Kromě toho, pokud to všechno bylo v roce 2002 součástí plánu restrukturalizace rybí aukce, žádný soukromý investor by nebyl souhlasil s investováním 250 milionů BEF do rybí aukce za účelem jejího pozdějšího opětovného prodeje, neboť na základě obchodního plánu by důvodně nemohl očekávat, že se mu za několik let tato investice navrátí pouhým prodejem goodwillu aukce. V této souvislosti Soudní dvůr rozhodl, že soukromý investor, který uskutečňuje strukturální politiku – ať už obecnou nebo odvětvovou – a řídí se perspektivami dlouhodobé životaschopnosti, by si po letech neustálých ztrát důvodně nemohl dovolit poskytnout vklad kapitálu spojeného s prodejem podniku, který nedává žádnou naději na zisk, a to ani dlouhodobě⁽²⁴⁾.

⁽²³⁾ Již citované rozsudky ve věci C-482/99, bod 71; ve věci T-16/96 *Cityflyer Express v. Komise*, Sb. rozh. s. II-757, bod 76; ve spojených věcech T-228/97 a T-233/99 *Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. Komise*, Sb. rozh. s. II-435, bod 246.

⁽²⁴⁾ Rozsudky ve spojených věcech T-129/95, T-2/96 a T-97/96 *Neue Maxhütte Stahlwerke v. Komise*, Sb. rozh. s. II-17, bod 124; ve spojených věcech C-278/92, C-279/92 a 280/92, *Španělsko v. Komise*, bod 26.

- (150) Belgické orgány poznamenávají, že restrukturalizace, po níž následuje privatizace, umožní návratnost investic z nájemného, které se bude vyžadovat za budovy rybí aukce.
- (151) Tento argument však také není přesvědčivý. Finanční plán uváděl, že v průběhu příštích 8 let město přijde o 121 603 000 BEF (kromě kumulovaných minulých ztrát), než bude schopno získat náhradu za část kapitálového vkladu ve výši 250 milionů BEF, o němž bylo rozhodnuto v roce 2001. Komise konstatuje že město mohlo už v roce 2002 rozhodnout o pronájmu budov rybí aukce třetí straně. Bylo by mu to umožnilo už od roku 2002 nahradit významnou sumu peněz vynaložených na rybí aukci před její restrukturalizací, nebo přinejmenším pokrýt finanční náklady vyplývající z hrazení bankovních úvěrů, namísto aby podstoupil velmi vysoké riziko – zejména ve světle dřívější nízké výkonnosti aukce – že se zvýší objem ztrát, které se budou muset později uhradit.
- (152) Belgické orgány dále zdůrazňují, že rozhodnutí restrukturalizovat rybí aukci nebylo přijato snadno; nejdříve ho totiž zamítl veřejný orgán, který kontroluje město (*toezichtautoriteit*), neboť nebyly dostatečné vyhlídky, že rybí aukce bude životaschopná. Dokumenty předložené Komisi skutečně ukazují, že rozhodnutí restrukturalizovat aukci bylo nejdříve zamítnuto, protože na základě prvního finančního plánu se po 5 letech očekávaly kumulované ztráty ve výši 190 000 000 BEF.
- (153) Tato skutečnost nečiní rozhodnutí racionálnější, ale naopak ukazuje, že především záměr restrukturalizovat rybí aukci a poskytnout jí nový doplňující kapitál nevycházel vůbec z představy, že by po nějaké době byla znovu zisková. Navíc má za následek, že druhý finanční plán se ukazuje být ještě méně úplným a spolehlivým, neboť není dáno žádné vysvětlení, jak bylo možné v prvním a druhém plánu dospět k tak rozdílným výsledkům. Je tedy dokonce ještě méně pravděpodobné, že by soukromý investor za stejných okolností přijal rozhodnutí investovat dalších 250 milionů BEF do aukce.
- (154) Na základě výše uvedených důvodů dospěla Komise k závěru, že rozhodnutí investovat 250 milionů BEF do aukce by běžný soukromý investor za stejných okolností neučinil. Potvrzují to i dokumenty předložené Komisi.
- Ukazují, že jeden z důvodů, proč bylo rozhodnuto aukci restrukturalizovat a ne zlikvidovat, měl politickou a sociální povahu s tím, že restrukturalizace pomůže udržet zaměstnanost ve městě, kde míra nezaměstnanosti přesahuje 12 % ⁽²⁵⁾, tj. důvod, který by soukromý investor nevzal v úvahu ⁽²⁶⁾.
- (155) V důsledku toho toto opatření poskytuje společnosti AGVO výhodu ve srovnání s konkurenty a ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU tedy zvýhodňuje tento podnik.
- 10.1.2.1.2 Pozemek a budovy**
- (156) Společnosti AGVO od jejího založení bylo podle článku 30 stanov společnosti uděleno výlučné právo bezplatně využívat pozemek a budovy ostendského rybářského přístavu.
- (157) V roce 2004 byly poskytnutím plného vlastnictví vloženy do společnosti AGVO různé budovy a infrastruktura nacházející se v ostendském rybářském přístavu, které podle záznamů města z té doby mají rozlohu 57 500 m². Podle obecních účtů měl tento majetek v té době účetní hodnotu 14 891 524 EUR. Komise neobdržela informace, které by umožnily stanovit tržní hodnotu nemovitostí v době jejich převodu na společnost AGVO.
- (158) Belgické orgány tvrdí, že rozhodnutí převést vlastnictví nemovitostí na AGVO se nemůže vůbec považovat za státní podporu, neboť se týká pouze převodu nemovitostí mezi dvěma veřejnými orgány, jelikož společnost AGVO se neúčastní obchodních činností.

⁽²⁵⁾ Odpověď belgických orgánů ze dne 19. října 2006, s. 2: „De Stad koos voor deze laatste oplossing: [...] - de locale economie rondom de vismijn scheepsherstel, scheepsbenodigheden, opslag- en diepvriesbedrijven, ijsfabrieken, groot- en kleinhandels, toerisme ...) bleef behouden, wat in de naweën van de sluiting (1997) van de plaatselijke (verlieslatende) Regie der Maritiem Transport (verlies van 1 700 arbeidsplaatsen) een belangrijke considerans was binnen een Stad met meer dan 12 % werkloosheid“. Odpověď belgických orgánů ze dne 19. října 2006, s. 6: „Dit belet niet dat de gedelegeerd bestuurder van een bedrijf dat voor 100 % gehouden wordt door een lokale overheid ook oog heeft voor de maatschappelijke en sociale rol die de vismijn van Oostende binnen de regio kan vervullen en die de Stad anno 2001 heeft gemotiveerd om niet radicaal tot sluiting over te gaan.“

⁽²⁶⁾ Již citované rozsudky ve spojených věcech C-328/99 a C-399/00, *Itálie a SIM 2 Multimedia v. Komise*, bod 44 a ve věci C-303/88, *Itálie v. Komise*, bod 18 a násled.

- (159) Jak je však uvedeno v bodě 10.1.1 tohoto rozhodnutí, společnost AGVO se účastní obchodních činností přímo a prostřednictvím svých dceřiných společností nepřímo a musí se považovat za podnik. Rozhodnutí převést vlastnictví nemovitostí na společnost AGVO nelze proto chápat pouze jako převod nemovitostí mezi dvěma veřejnými orgány, a to zejména z toho důvodu, že dotčené nemovitosti se ve velké míře používají pro příslušné hospodářské činnosti (služby související s pronájmem, provozování rybí aukce, správa rybářského přístavu).
- (160) Komise má za to, že běžný soukromý subjekt by nesouhlasil s převodem vlastnictví budov takové hodnoty, aniž by za ně dostal přiměřenou cenu.
- (161) Belgické orgány uvedly, že budovy byly ve špatném stavu, a proto byla jejich účetní hodnota nadhodnocena. Belgické orgány navíc tvrdily, že náklady na renovaci, které musela uhradit společnost AGVO, byly tak vysoké, že převod vlastnictví lze považovat za bezvýznamnou transakci.
- (162) Belgické orgány však neposkytly Komisi důkaz prokazující, že účetní hodnota dotčených aktiv byla nadhodnocena, a Komise ani neobdržela žádný důkaz prokazující, že náklady na renovaci se rovnají skutečné hodnotě vlastnických práv na uvedené budovy.
- (163) Informace, které má Komise k dispozici, naopak ukazují, že argument belgických orgánů nelze přijmout.
- (164) Především je třeba poukázat na to, že společnosti AGVO bylo před převodem vlastnictví a od jejího založení uděleno výlučné právo bezplatně používat pozemky a budovy rybářského přístavu, včetně rybí aukce. Stanovy společnosti neobsahují žádný konkrétní závazek týkající se povinných renovačních prací, které by měla vykonat společnost AGVO. Podle článku 3 stanov má společnost AGVO právo vykonávat, pokud si to bude přát, jakékoli práce související s údržbou, opravami a modernizací budov⁽²⁷⁾, ale stanovy společnosti neobsahují žádné ustanovení, které by společnosti AGVO ukládalo povinnost renovovat určité budovy.
- (165) Společnost AGVO tedy měla od svého založení k dispozici pozemky a budovy rybářského přístavu, aniž by musela platit nájemné nebo jiný druh náhrady. Soukromý subjekt by nebyl souhlasil s udělením výlučných užívacích práv nějakému podniku, aniž by dostal odpovídající náhradu.
- (166) Ani smlouva o převodu prostřednictvím vkladu nemovitého majetku ze dne 30. prosince 2004, kterou bylo vlastnické právo na budovy převedeno z města na společnost AGVO, neobsahuje žádné konkrétní podmínky nebo povinnosti AGVO týkající se konkrétních renovačních prací. Ve skutečnosti jde o obecnou smlouvu, kdy město předává společnosti AGVO veškerá práva a povinnosti týkající se předmětných budov. Povinnosti uložené společnosti AGVO ve smlouvě se nezdají být takové povahy, aby opodstatňovaly, že nebude vyžadována žádná úhrada za převzetí vlastnictví budov.
- (167) Dále není zpochybněno, že společnost AGVO má rovněž právo nabízet budovy do pronájmu nebo udělit koncesionářská práva. Budovy, přinejmenším část z nich, mají obchodní hodnotu. Belgické orgány připustily, že část z nich byla pronajata veřejným a poloveřejným organizacím a část pro soukromé účely (viz bod 46 tohoto rozhodnutí).
- (168) A nakonec Komise konstatuje, že společnosti AGVO byla poskytnuta další výhoda, pokud jde o výše uvedené náklady na renovaci. Belgické orgány předložily Komisi seznam záruk, které byly bezplatně poskytnuty za některé úvěry. Podle seznamu předaného Komisi některé z těchto zaručených úvěrů byly určeny k financování nákladů na renovaci. Proto kromě skutečnosti, že společnost AGVO nebyla povinna provádět tuto renovaci, náklady přinejmenším na některé renovace provedené společnostmi AGVO byly těmito zárukami sníženy. Také z tohoto důvodu nelze přijmout argument, že převod vlastnictví se uskutečnil bezplatně jako určitý druh „vyrovnávací platby“ za mimořádně vysoké náklady na renovaci, kterou musela společnost AGVO uskutečnit.
- (169) I kdyby bylo možné náklady na renovaci považovat za mimořádně důležité s tím, že představují určitý druh náhrady za převod vlastnictví budov, což belgické orgány neprokázaly, skutečnost, že společnosti AGVO bylo už od jejího založení uděleno výlučné právo na bezplatné používání pozemku a budov ostendského rybářského přístavu, musí být i tak považována za výhodu, která

⁽²⁷⁾ „Het AG Vismijn Oostende beslist vrij over het aanleggen, het bouwen, het onderhouden, het herstellen, het verbeteren, het bedienen, het zelf exploiteren en het aan derden ter beschikking stellen van roerende en onroerende goederen“.

představuje státní podporu. Otázku, zda město postupovalo jako běžný soukromý investor, je ostatně třeba posoudit ve světle informací dostupných v době přijetí rozhodnutí⁽²⁸⁾. V daném případě, kdy bylo učiněno rozhodnutí, musí město vědět, že poskytuje společnosti AGVO výhodu, neboť v bodě 11 obchodního plánu, který zpracovala společnost HAMA Consult NV dne 9. listopadu 2001, se jasně uvádí, že rybí aukce byla v poslední době modernizována a v příštích 10 letech se neočekávají žádné významné investice.

(170) Kromě toho podle sdělení Komise o prvcích státní podpory při prodeji pozemků a staveb orgány veřejné moci⁽²⁹⁾ za účelem převodu vlastnictví budov ve veřejném vlastnictví, který je považován za odpovídající tržní hodnotě, by se prodej musel běžně uskutečnit buď v rámci nepodmíněného nabídkového řízení, nebo podle nezávislého znaleckého ocenění. Nebyl zvolen ani jeden z těchto postupů. Znalecké ocenění hodnoty budov a náležitá úhrada za výlučné uživatelské právo udělené společnosti AGVO a pak převod vlastnictví by byl v daném případě o to potřebnější, neboť belgické orgány měly za to, že účetní hodnota neodpovídá reálné hodnotě.

(171) V důsledku toho se ukazuje, že bezplatné poskytnutí budov městem a následně jejich vklad do společnosti AGVO je úkon, který nelze považovat za slučitelný s běžnými ekonomickými normami a za úkon, který by běžný soukromý investor za podobných podmínek učinil.

(172) Belgické orgány zastávají stanovisko, že jelikož byl majetek převeden zpátky na město (bez náhrady), otázka státní podpory již nevystává.

(173) Komise však nemůže s tímto stanoviskem souhlasit.

(174) Komise by chtěla zdůraznit, že zpětný převod majetku na město nemá vliv na skutečnost, že od roku 2002 do roku 2009 měla společnost AGVO bezplatně prospěch z výlučného práva na používání dotčených budov, ať už na základě článku 30 svých stanov, nebo na základě smlouvy o převodu majetku ze dne 30. prosince 2004. Zejména není jisté, že hodnota majetku tak, jak byl

v poslední době převeden zpátky, se rovná nejméně hodnotě výhod uvedených v předchozí větě a úroku splatného podle předpisů o státní podpoře týkajících se nezákonné a neslučitelné podpory, která musí být vrácena.

(175) Komise kromě toho zastává stanovisko, že pokud by společnost AGVO nadále tyto budovy po jejich převodu bezplatně nebo za nájem pod tržní cenou využívala, měla by dál prospěch ze státní podpory⁽³⁰⁾.

10.1.2.1.3 Bezplatné záruky za úvěry

(176) V souladu s bodem 2.1.1 oznámení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk (dále jen „oznámení o zárukách“)⁽³¹⁾ se státní záruka považuje za výhodu pro určitý podnik, pokud umožňuje příjemci úvěru získat lepší finanční podmínky pro úvěr, než jsou běžně dostupné na finančních trzích, aniž by platil tržní cenu za záruku. S cílem určit běžné tržní podmínky by se postup města měl porovnat s postupem soukromého věřitele, který jedná se zřetelem k dosažení přiměřeného zisku⁽³²⁾.

(177) Oznámení o zárukách poskytuje určité náznaky, jak se záruka posuzuje v rámci předpisů o státní podpoře. Zejména stanoví, že záruka musí splňovat určitá kritéria, aby nebyla považována za státní podporu.

(178) Některá z nich vyvolávají v daném případě otázky. Za záruky nebyla zaplacená tržní cena, neboť byly úplně bezplatné.

(179) Záruky navíc pokrývaly více než 80 % dlužného úvěru, protože se vztahovaly na celý úvěr. To posiluje získanou výhodu, jelikož v případě 100 % státní záruky nemá věřitel motivaci důkladně posoudit úvěruschopnost AGVO a tedy náležitě stanovit finanční podmínky úvěru podle rizikového profilu podniku⁽³³⁾.

⁽²⁸⁾ Již citované rozsudky ve věci C-482/99, bod 71; ve věci T-16/96, bod 76; ve spojených věcech T-228/97 a T-233/99, bod 246.

⁽²⁹⁾ Úř. věst. C 209, 10.7.1997, s. 3.

⁽³⁰⁾ Proto bude výrok tohoto rozhodnutí zahrnovat rovněž možnost, že majetek je v současné době dán k dispozici společnosti AGVO za úplatu, ale ve výši pod tržní cenou.

⁽³¹⁾ Úř. věst. C 71, 11.3.2000, s. 14.

⁽³²⁾ Rozsudky ve věci C-342/96 *Španělsko v. Komise*, Sb. rozh. s. I-2459; ve věci C-256/97, *DTM Transports SA*, Sb. rozh. s. I-3913 a ve věci T-152/99, *HAMSA v. Komise*.

⁽³³⁾ Bod 3.4 oznámení o zárukách.

- (180) Je proto zřejmé, že tyto záruky umožnily společnosti AGVO získat lepší finanční podmínky pro úvěry, než jsou běžně dostupné na finančních trzích⁽³⁴⁾, zejména s ohledem na špatné a často i záporné výsledky společnosti AGVO a jejích dceřiných společností.
- (181) Belgické orgány tvrdí, že je běžné, když akcionář poskytne bezplatnou záruku pro podnik, který ovládá. Toto stanovisko však není podloženo žádným důkazem nebo příkladem. Kromě toho je mimořádně obtížné uvést jej v soulad s chováním soukromého věřitele.
- (182) Rozhodnutí města poskytnout finančním institucím bez jakýchkoli poplatků záruku za úvěry, které si vzala společnost AGVO, je za běžných podmínek na finančních trzích skutečně naprosto neobvyklé. V obvyklé situaci by za takovou záruku byla zaplacená příslušně zvýšená cena, která odráží riziko spojené se zárukou⁽³⁵⁾, i když je ručitelem akcionář s většinovým hlasovacím právem⁽³⁶⁾. Kromě toho běžný soukromý věřitel, který poskytuje záruky, by před jejich poskytnutím přijal určitá preventivní opatření a předem by si ověřil podmínky úvěru, související riziko apod. Informace předložené Belgií však ukazují, že se tak nestalo⁽³⁷⁾. V daném případě je to ještě více problematické s ohledem na finanční situaci rybí aukce, která v minulých letech opakovaně utrpěla těžké ztráty, a která působí na vysoce konkurenčním a zmenšujícím se trhu⁽³⁸⁾.
- (183) Jak je podrobněji uvedeno ve 259. bodě odůvodnění, AGVO se musí považovat za podnik ve finančních obtížích ve smyslu pokynů na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999. Podle ustálené praxe se u záruk poskytovaných společností v obtížích má za to, že pravděpodobně představují státní podporu⁽³⁹⁾.
- (184) Belgické orgány tvrdí, že záruky byly poskytnuty za úvěry na renovační práce provedené na budovách pronajatých veřejným a poloveřejným institucím. Dodávají, že jelikož záruka je součástí veřejného úkolu AGVO, je nutné ji chápat jako podílející se na tomto veřejném úkolu a nelze ji tedy považovat za státní podporu.
- (185) Především je třeba poznamenat, že není jisté, že zaručené úvěry byly skutečně použity pro určený účel. I když je pravda, že informace předložené Komisi naznačují, že město poskytlo záruky na základě záměru AGVO využít úvěry na financování renovačních prací, zdá se rovněž, že město bezplatné záruky nespojovalo s realizací renovačních prací a bezplatné záruky ani nezrušilo, ani nepožádalo o úhradu, když se později zjistilo, že úvěry byly ve skutečnosti použity na jiné účely.
- (186) Belgické orgány uvedly, že se tak stalo a úvěry byly použity na jiné účely než ohlášený cíl. Například úvěr od Fortis, který byl původně určen na financování nákupu akcií ve společnosti PAKHUIZEN, nebyl nakonec využit pro tento účel, ale zřejmě na renovační práce.
- (187) Belgické orgány dále připustily, že úvěr od ING Bank ve výši 550 000 EUR, původně určený na renovační práce, byl nakonec použit na podporu EVO. Je nesporné, že bezplatnou záruku za tento úvěr nelze považovat za příspěvek k renovačním úkolům. Jinými slovy není možné říci, že město se chovalo tak, jako by se choval běžný soukromý ručitel (včetně toho, který by ovládal uvedenou společnost), a sice že by si nejdříve ověřil, zda úvěr, na který se bude vztahovat poskytnutá záruka, bude se vši pravděpodobností splacen, a potom by si ověřil, zda úvěr byl použit výlučně pro projekt, pro který byl původně určen.
- (188) Pokud jde o zaručené úvěry, které byly skutečně (plně nebo zčásti) použity na financování renovačních prací, je nutné připomenout, že činnost AGVO související s pronájmem je ekonomickou činností a poskytnutí bezplatné záruky zvýhodňuje AGVO na trhu s nájmy. Kromě toho bezplatná záruka obecně zlepšuje finanční situaci AGVO a umožňuje jí využívat finanční zdroje, které by za normálních okolností byly využity k zaplacení úhrady na jiné účely než na renovaci budov pronajatých veřejným a poloveřejným institucím.
- ⁽³⁴⁾ Rozhodnutí ze dne 21. ledna 2003 o státní podpoře C 5/03 (ex NN 115/02) poskytnuté ve prospěch podniku MobilCom AG (Úř. věst. C 80, 3.4.2003, s. 5).
- ⁽³⁵⁾ Rozsudek ve spojených věcech T-204/97 a T-270/97, EPAC v. Komise, Sb. rozh. s. II-2267, bod 82.
- ⁽³⁶⁾ Pokud jde o případ týkající se záruky poskytnuté mateřskou společností, viz záruka poskytnutá společností CDC pro její dceřinou společnost CDC IXIS, rozhodnutí ze dne 21. ledna 2003 a 30. dubna 2003, E 50/2001 (Úř. věst. C 154, 2.7.2003, s. 13). Záruka byla uhrazena, ale ne za tržních podmínek, a byla proto shledána jako představující státní podporu.
- ⁽³⁷⁾ Belgické orgány připustily, že město v některých případech dokonce ani nemá kopii smluvních dokumentů týkajících se úvěru a záruky (viz příloha B dopisu ze dne 27. listopadu 2007).
- ⁽³⁸⁾ Již citovaný rozsudek ve věci C-334/99, Spolková republika Německo v. Komise, bod 138; rozhodnutí 1999/720/ES, ESUO ze dne 8. července 1999 – podpora pro Gröditzer Stahlwerke (Úř. věst. L 292, 13.11.1999, s. 27, bod 45).
- ⁽³⁹⁾ Viz např. bod 17 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.

- (189) A nakonec i kdyby bylo přijato, že pronájem budov veřejným a poloveřejným institucím by se mohl považovat za služby obecného hospodářského zájmu svěřené společnosti AGVO, podmínky stanovené ve věci *Altmark* nejsou splněny, takže je nutné učinit závěr, že bezplatné záruky představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (190) Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci *Altmark* rozhodl, že vyrovnávací platba za závazek veřejné služby nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, pokud splňuje tato kumulativní kritéria: „(...) Za prvé, podnik-příjemce musí být skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby a tyto povinnosti musí být jasně definovány (...); (...); Za druhé, parametry, na jejichž základě je vyrovnání vypočteno, musí být předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem (...);“ „(...) Za třetí, vyrovnání nemůže přesahovat meze toho, co je nezbytné k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností (...);“ a „(...) Za čtvrté, není-li výběr podniku, který má být pověřen plněním povinností veřejné služby, v konkrétním případě učiněn v rámci řízení o zadání veřejné zakázky umožňujícího vybrat zájemce schopného poskytovat tyto služby za nejmenších nákladů pro územně správní celek, musí být úroveň nutného vyrovnání určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený k tomu, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, vynaložil ve stejném odvětví při plnění těchto povinností se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností.“
- (191) Tato kritéria nejsou v daném případě splněna. Kromě skutečnosti, že lze pochybovat o tom, zda společnost AGVO byla pověřena plněním závazku veřejné služby v souvislosti s pronajímáním budov veřejným nebo poloveřejným organizacím, Komise konstatuje, že belgické orgány výslovně potvrdily, že nebyly stanoveny žádné parametry pro výpočet vyrovnání. Společnost AGVO si navíc nezvolila systém odděleného účetnictví a nic nebrání nadměrné náhradě a křížovým dotacím mezi různými činnostmi AGVO. Společnost AGVO kromě toho nebyla vybrána prostřednictvím postupu zadávání veřejných zakázek a belgické orgány neprokazují, že služby jsou společnosti poskytovány za nejnižší cenu.
- 10.1.2.1.4 **Daně**
- (192) Město udělilo společnosti AGVO právo stanovit a vybírat komunální daně za využívání rybářského přístavu a aukce.
- (193) U daní takto vybíraných společnostmi AGVO se ukazuje, že tvoří zdroje, které jsou k dispozici státu, a které byly zčásti ⁽⁴⁰⁾ převedeny na AGVO. Mimo to představují výhodu, která by běžně nebyla poskytnuta, a v důsledku toho zvýhodňují tento podnik ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (194) Belgické orgány v daném případě uvedly, že výběr daní je součástí úkolů veřejného zájmu, kterými byla pověřena společnost AGVO, a ve skutečnosti tvoří náhradu za ně, a to zejména za úkoly týkající se správy rybářského přístavu. Tvrdí, že převod úkolů a právo vybírat daně by se měly považovat za pouhé rozdělení úkolů v rámci státu a nelze je hodnotit jako státní podporu.
- (195) Avšak jak už bylo uvedeno v bodě 10.1.1 tohoto rozhodnutí, společnost AGVO naplňuje znaky podniku ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, což belgické orgány také ve svém dopise ze dne 27. listopadu 2009 potvrdily. Jak je vysvětleno ve 124. bodě odůvodnění, správa rybářského přístavu představuje hospodářskou činnost.
- (196) Komise posoudila, zda by právo vybírat daně a používat výnosy bylo možné hodnotit jako vyrovnávací platbu za závazek služby obecného hospodářského zájmu a zda byla splněna kumulativní kritéria judikatury ve věci *Altmark*.
- (197) Jak však už bylo uvedeno ve 191. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, uvedená kritéria nebyla splněna, neboť například nebyly stanoveny parametry pro vyrovnání.
- (198) A nakonec i kdyby bylo přijato, že právo vybírat daně a používat výnosy z nich je třeba považovat za vyrovnávací platbu/náhradu za úkoly veřejného zájmu (který nemá hospodářský charakter), stále platí, že AGVO vykonává rovněž obchodní činnosti, které byly výslovně potvrzeny belgickými orgány. Jelikož belgické orgány rovněž připustily, že AGVO nemá oddělené účetnictví a že nebylo možné oddělit náklady a příjmy týkající se neobchodních úkolů AGVO, nelze zamezit křížovým dotacím a daně je nutné považovat za výhodu.

⁽⁴⁰⁾ Belgie několikrát zdůraznila, že město si ponechalo právo stanovit a vybírat daně za používání loďních skluzů a přístavních zdymadel.

10.1.2.1.5 Závěr

- (199) S ohledem na výše uvedené body odůvodnění poskytla opatření uvedená v bodech 10.1.2.1.1 až 10.1.2.1.4 včetně společnosti AGVO výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

10.1.2.2 Výhoda pro EVO

- (200) Komise je toho názoru, že společnosti EVO poskytlo podporu přímo město, a to poskytnutím bezplatných záruk za úvěry od soukromých bank, a prostřednictvím AGVO tím, že jí bylo umožněno bezplatně používat budovy o rozloze 13 600 m² a že jí byly poskytnuty bezplatné záruky za úvěry od soukromých bank a počáteční kapitál a navýšení kapitálu.

10.1.2.2.1 Bezplatná záruka za úvěry

- (201) Pokud jde o záruky od města a AGVO, Komise poznamenává, že za záruky nebyla zaplacená tržní cena, neboť záruky jsou úplně bezplatné. Kromě toho pokrývají více než 80 % dlužných úvěrů.

- (202) Belgické orgány tvrdí, že je běžné, když akcionář poskytne bezplatnou záruku pro podnik, v němž má většinovou účast a který ovládá. Toto stanovisko však není podloženo žádným důkazem. Kromě toho je mimořádně obtížné uvést jej v soulad s chováním soukromého investora. V obvyklé situaci by za takovou záruku byla zaplacená příslušně zvýšená cena, která odráží riziko spojené se zárukou⁽⁴¹⁾, i když je ručitelem mateřská společnost⁽⁴²⁾. Mimo to už existuje judikatura Soudního dvora, podle které obchodní transakce, dokonce i ve skupině veřejných podniků, musí být hrazeny podle běžných tržních podmínek⁽⁴³⁾.

- (203) Dále je třeba poznamenat, že jak bylo podrobněji uvedeno ve 306. bodě odůvodnění, EVO se musí považovat za společnost v obtížích ve smyslu pokynů na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 a pokynů pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích z roku 2004⁽⁴⁴⁾ (dále jen „pokyny pro

záchranu a restrukturalizaci z roku 2004“). Její finanční situace zůstala obtížná v průběhu celého období 2003–2008. Do konce roku 2003 přišla o více než polovinu základního kapitálu, což je situace, která se v dalších letech nezměnila, nehledě na následná navyšování kapitálu.

- (204) Podle ustálené praxe se u záruk poskytovaných společností v obtížích má za to, že pravděpodobně představují státní podporu⁽⁴⁵⁾.

- (205) Belgické orgány doplnily, že bez bezplatné záruky od města by společnost EVO nebyla schopna úvěry získat. Podle názoru Komise toto potvrzení a trvale špatná finanční situace EVO ukazují, že ani úvěry poskytnuté soukromými bankami na základě bezplatné záruky zajištěné městem (nebo společností AGVO) by bez této záruky nebyly získány. Zaručené úvěry proto také poskytují výhodu pro společnost EVO⁽⁴⁶⁾.

- (206) A nakonec belgické orgány tvrdí, že záruky je třeba chápat jako součást restrukturalizace rybí aukce.

- (207) Komise však konstatuje, že v obchodním plánu nebyla uvedena ani bezplatná záruka, ani investice, na které byly zřejmě získány úvěry. Kromě toho úvěry a dotyčné záruky (tj. ty, které už byly skutečně k dispozici), nebyly poskytnuty v roce 2002, kdy byla společnost založena, ale později v letech 2004 a 2005. Řada poskytnutých záruk rovněž ukazuje, že na žádost byly poskytnuty pokaždé, když se tvrdilo, že EVO potřebuje záruku na získání úvěru od nějaké úvěrové instituce. Komise také poznamenává, že jeden z úvěrů, který poskytla společnost Fortis a za který ručilo město, byl ve skutečnosti použit na poskytnutí úvěrů majitelům plavidel a je obtížné pochopit, jak by se mohl považovat za součást plánu restrukturalizace nebo dokonce budoucí privatizace rybí aukce.

- (208) Komise se proto domnívá, že bezplatné záruky poskytnuté městem a společností AGVO ve prospěch společnosti EVO představují výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

⁽⁴¹⁾ Již citovaný rozsudek ve spojených věcech T-204/97 a T-270/97, EPAC v. Komise, bod 82.

⁽⁴²⁾ Pokud jde o případ týkající se záruky poskytnuté mateřskou společností, viz záruka poskytnutá společností CDC pro její dceřinou společnost CDC IXIS, rozhodnutí ze dne 17. ledna 2003, podpora č. 50/01. Záruka byla uhrazena, ale ne za tržních podmínek, a byla proto shledána jako představující státní podporu.

⁽⁴³⁾ Rozsudek ve věci C-39/94, SFEI v. La Poste, Sb. rozh. s. I-3547, bod 61.

⁽⁴⁴⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁴⁵⁾ Viz např. bod 17 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.

⁽⁴⁶⁾ Rozhodnutí 96/563/ES – Jadecost (Úř. věst. L 246, 27.9.1996), potvrzené rozsudkem ve věci C-288/96, Německo v. Komise, Sb. rozh. s. I-8237, bod 41.

10.1.2.2.2 Budovy

- (209) Belgické orgány tvrdily, že rozhodnutí AGVO udělit společnosti EVO právo na bezplatné používání budov lze považovat za odpovídající běžným tržním normám a běžný soukromý investor by jej tedy za podobných podmínek učinil.
- (210) Komise nemůže s tímto stanoviskem souhlasit. Toto stanovisko je v rozporu s tvrzením belgických orgánů, že budoucí strategický partner bude muset uzavřít nájemní smlouvu pro používání budov rybí aukce a bude muset platit nájemné. Navíc nelze rovněž tvrdit, že společnost AGVO jako plný vlastník EVO⁽⁴⁷⁾ očekávala značné zisky EVO, takže by kapitálové zisky takto realizované společností EVO opodstatňovaly neplacení nájemného. Konec konců aukce vykazovala vysoké průměrné roční ztráty.
- (211) Belgické orgány tvrdily, že neplacení nájemného bylo kompenzováno tím, že společnost EVO hradila náklady na renovaci a opravy pro rybí aukci, které by běžně musel hradit vlastník. Podle belgických orgánů společnost EVO zaplatila od roku 2002 částku ve výši 182 377,31 EUR za renovační práce a práce související s infrastrukturou rybí aukce.
- (212) Komise především konstatuje, že belgické orgány nepředložily žádné dokumenty, které by potvrzovaly, že společnost EVO měla za povinnost hradit veškeré náklady na renovaci budov rybí aukce; nepředložily ani žádné dokumenty potvrzující, že společnost EVO skutečně uhradila 182 377,31 EUR za renovační práce.
- (213) Komise dále poznamenává, že belgické orgány neprokázaly, že by bylo velmi neobvyklé, kdyby nájemce hradil náklady na renovaci, a pokud by tomu tak bylo, že by nemusel platit žádné nájemné. Ani neuvedly, jaký druh prací byl vykonán, takže Komise nemůže určit, zda dotyčné práce byly pro nájemce neobvyklé. Z obdrženího dokumentu se navíc zdá, že od roku 2004 do roku 2007 také společnost AGVO vykonávala práce na renovaci rybí aukce, a to v hodnotě 36 497,40 EUR. Zdá se, že to není v souladu se stanoviskem belgických orgánů, podle kterého by společnost EVO musela hradit všechny náklady na údržbu a renovaci.
- (214) Belgické orgány dále nepředložily žádný důkaz prokazující, že by částka ve výši 182 377,31 EUR zaplacená údajně společností EVO za renovační práce odpovídala nájemnému, které se podle běžných tržních podmínek mělo hradit po dobu více než 5 let za využívání budov o rozloze 13 600 m².
- (215) Navíc i kdyby bylo možné náklady na renovaci považovat za mimořádně důležité a za určitý druh náhrady za využívání budov, což belgické orgány neprokázaly, obchodní plán ze dne 21. listopadu 2001 jasně uvádí, že jelikož rybí aukce byla v poslední době modernizována, neočekávají se v následujících 10 letech žádné významné investice. Z toho vyplývá, že když se společnost AGVO v roce 2002 rozhodla dát budovy bezplatně k dispozici společnosti EVO, aniž by se dalo důvodně očekávat, že náklady vyplývající z údajné povinnosti společnosti EVO financovat jejich údržbu se budou rovnat nejméně nájemnému, které by za ně byl ochoten platit soukromý subjekt, poskytla tím společnosti EVO výhodu. Co se týče toho, že otázku, zda společnost AGVO postupovala jako běžný soukromý investor, je třeba posoudit ve světle informací dostupných v době přijetí rozhodnutí⁽⁴⁸⁾, je nutné učinit závěr, že společnost EVO obdržela státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že v roce 2002 obdržela k bezplatnému využívání budovy o rozloze 13 600 m².

10.1.2.2.3 Počáteční kapitál a následná navýšení kapitálu

- (216) Pokud jde o počáteční kapitál ve výši kolem 370 000 EUR pro společnost EVO, Komise se odvolává na analýzu v bodě 10.1.2.1.1 tohoto rozhodnutí. Belgické orgány skutečně potvrdily, že počáteční kapitál EVO byl financován prostřednictvím počátečního kapitálu AGVO. Jak už Komise uvedla, soukromý investor by se nebyl rozhodl restrukturalizovat rybí aukci a investovat do ní částku 250 milionů BEF, a tím spíše by s částí nového kapitálu nezaložil 100 % dcerinou společností.
- (217) Pokud jde o navýšení kapitálu tím, že společnost AGVO prominula pohledávku, Komise se může odvolat také na analýzu v bodě 10.1.2.1.1) tohoto rozhodnutí. Belgické orgány skutečně potvrdily, že navýšení kapitálu byla rovněž (zčásti⁽⁴⁹⁾) financována prostřednictvím počátečního kapitálu AGVO.

⁽⁴⁸⁾ Již citované rozsudky ve věci C-482/99, *Francie v. Komise (Stardust Marine)*, bod 71; ve věci T-16/96, *Cityflyer Express v. Komise*, bod 76; ve spojených věcech T-228/97 a T-233/99 *Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. Komise*, bod 246.

⁽⁴⁹⁾ Kapitál společnosti EVO byl financován i z jiných prostředků než z počátečního kapitálu AGVO. Objem kapitálu vloženého do EVO je ostatně vyšší než objem kapitálu vloženého do AGVO.

⁽⁴⁷⁾ Vyjma jedné akcie z 15 000.

(218) Kromě toho existují ještě další důvody, proč je nutné mít za to, že společnost AGVO nejednala tak, jak by se ve stejné situaci choval soukromý investor.

(219) Veřejné investice se považují za státní podporu, je-li zřejmé, že finanční postavení dotčené společnosti, a zejména struktura a objem jejích závazků, je takové, že běžný výnos (v ziscích z dividend nebo v kapitálových ziscích) nelze z kapitálových investic v přiměřené době očekávat.

(220) Komise poznamenává, že k prvnímu navýšení kapitálu prominutím pohledávky došlo dne 31. prosince 2004, téměř po roku a půl existence EVO. Navýšení kapitálu bylo očividně zamýšleno jako opatření za účelem vyrovnání vysokých ztrát EVO. Totéž lze říci o navýšení kapitálu v roce 2005 a 2007. Opatření zjevně nebyla přijímána s cílem získat v krátkodobé nebo dokonce i dlouhodobé perspektivě nějakou návratnost kapitálu, ale pouze s cílem vyrovnat minulé ztráty. Soukromý investor by se vůbec nerozhodl poskytnout navýšení kapitálu, zejména pokud jde o poslední dvě navýšení. Společnost EVO neměla dobré finanční a ekonomické postavení a situace se zřejmě nevyvíjela tak, jak to bylo uvedeno v obchodním plánu, podle kterého se předpokládalo soustavné snižování ztrát a ne jejich rychlý růst. Již do konce roku 2003 přišla společnost EVO o více než polovinu svého základního kapitálu, což je situace, která se v dalších letech nezměnila, nehledě na následná navýšení kapitálu. Soukromý investor by se bez jakékoli vyhlídky na budoucí návratnost kapitálu nerozhodl navýšit kapitál společnosti, aby vyrovnal ztráty⁽⁵⁰⁾. Naopak, vážně by zvažoval jiné dostupné možnosti (zrušení podniku, prodej apod.) a přinejmenším by požadoval určité záruky nebo restrukturalizační opatření. Konkrétní forma navýšení kapitálu (prominutí pohledávky) také potvrzuje, že toto navýšení kapitálu si nelze vykládat jako součást restrukturalizace připravované v roce 2001.

(221) Kromě toho je třeba poznamenat, že EVO se musí považovat za společnost ve finančních obtížích⁽⁵¹⁾. Podle ustálené praxe se navýšení kapitálu poskytnuté společností v obtížích považuje za státní podporu⁽⁵²⁾.

(222) Následná navýšení kapitálu poskytla proto společnosti EVO výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

⁽⁵⁰⁾ Viz také bod 99 rozhodnutí Komise 2006/740/ES ze dne 20. října 2004, *Hamburgische Landesbank – Girozentrale* (Úř. věst. L 307, 7.11.2006, s. 110).

⁽⁵¹⁾ Viz body 203 a 306 tohoto rozhodnutí.

⁽⁵²⁾ Viz např. bod 17 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.

10.1.2.3 Výhoda pro PAKHUIZEN

(223) Pokud jde o dlouhodobou nájemní smlouvu o využívání budov společností PAKHUIZEN⁽⁵³⁾, s ohledem na dostupné informace je Komise toho názoru, že poskytuje výhodu. Především poplatek ve výši pouze 25 EUR nelze považovat za běžnou platbu za dlouhodobý pronájem budov o rozloze 14 754 m² na dobu 45 let, i když tyto budovy byly ve velmi špatném stavu a potřebovaly renovaci. Nic na tom nemění ani skutečnost, že společnost PAKHUIZEN musela renovovat budovy. Podle belgického práva⁽⁵⁴⁾ vlastník budov skutečně nemá za povinnost opravovat budovy. Naopak nájemce má za povinnost udržovat budovy v dobrém stavu a vykonávat všechny běžné opravářské práce. Belgické orgány neprokázaly, že by renovační práce, které musela společnost PAKHUIZEN vykonat na základě dlouhodobé nájemní smlouvy, vycházely nad rámec „běžných oprav“. Belgické orgány navíc nepředložily žádný důkaz, že náklady vyplývající z této povinnosti jsou ve stejné výši jako platba nájemného, kterou by bylo možné za běžných tržních podmínek získat za budovy.

(224) Belgické orgány mimoto připustily, že společnost PAKHUIZEN nespĺnila své renovační povinnosti a nerespektovala účel budov. Město očividně proti společnosti PAKHUIZEN nepodniklo žádné kroky s cílem vynutit plnění smlouvy, ačkoli mělo právo tak učinit. Proto i když se zohlední náklady na renovaci, a nájemné ve výši 25 EUR za rok by se bylo mohlo považovat za odpovídající tržní ceně – což nelze – společnost PAKHUIZEN by byla v každém případě získala výhodu od okamžiku, kdy bylo zřejmé, že město se zřeklo práva vynutit plnění smlouvy.

(225) Kromě toho pokud jde o pronájem budov společnosti PAKHUIZEN za podmínek jejich udržování a renovace, je třeba poznamenat, že podle zásady investora v tržním hospodářství a také s ohledem na podmínky stanovené ve sdělení Komise o prvcích státní podpory při prodeji pozemků a staveb orgány veřejné moci lze mít za to, že veřejné orgány postupují jako subjekt v tržním hospodářství, když nabízejí smlouvy za nejvyšší možné ceny v otevřeném, transparentním a nediskriminačním nabídkovém řízení uchazeči s nejvyšší nabídkou nebo podle odhadu tržní hodnoty nezávislým odborníkem. Zdá se však, že se tak nestalo.

(226) A nakonec skutečnost, že vlastník budov (původně město, potom AGVO) má po 27 letech právo na polovinu ročního zisku PAKHUIZEN, nic nemění na výše

⁽⁵³⁾ Viz bod 44 tohoto rozhodnutí.

⁽⁵⁴⁾ Článek 5 zákona ze dne 10. ledna 1824 o právu dlouhodobých nájemních smluv (tzv. *emphyteosis*), Belgický úřední věstník XIX, č. 14.

uvedené analýze. Tato výhoda je příliš vzdálená a nejistá, než aby pro vlastníka budov měla nějakou skutečnou aktuální hodnotu. Navíc i kdyby měla nějakou takovou hodnotu, belgické orgány neprokázaly, že tato hodnota – i když se vezme 25 EUR za rok dohromady s (nikoli běžnými) náklady na renovaci – je tak vysoká, že dosahuje výše tržního nájemného za používání nemovitostí společností PAKHUIZEN.

- (227) V důsledku toho má společnost PAKHUIZEN prospěch z každoroční výhody ve svých provozních nákladech, která představuje výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (228) Co se týče období po 26. březnu 2004, což je datum, kdy se vlastníkem předmětných budov stala společnost AGVO, Komise konstatuje, že nájemní smlouva se i nadále uplatňovala za stejných podmínek jako dříve a že výhoda pro společnost PAKHUIZEN proto existovala dál.

10.1.2.4 Výhoda pro rybářské podniky využívající služby společností EVO a PAKHUIZEN

- (229) V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení Komise konstatovala, že společnost EVO a možná i společnost PAKHUIZEN nabízela své služby rybářským podnikům, které využívají aukci, pod cenou, kterou by nabízel běžný soukromý subjekt.
- (230) Zdá se, že EVO hradí veškeré náklady nebo jejich část za kontejnerovou přepravu ryb z různých míst v Evropě prodávaných na aukci v Ostende. EVO navíc poskytuje úvěry zdánlivě pod tržní cenou za podmínky, že půjčující podnik prodává své úlovky na ostendské aukci.
- (231) V připomínkách předložených třetími stranami se poukazuje na to, že společnost EVO provádí další praktiky, které narušují běžnou hospodářskou soutěž na trhu, ale Komise neobdržela informace, které by to potvrdily. Belgické orgány popřely, že společnost EVO nabízela služby pod tržní cenou.
- (232) Ačkoli Komise získala velmi málo důkazů o obchodních podmínkách, za nichž EVO nabízí své služby, nelze vyloučit, že podniky využívající ostendskou rybí aukci jsou zvýhodněny ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. V daný okamžik však Komise rovněž spatřuje určitou sílu argumentu belgických orgánů v tom, že skutečnost, že zásluhou státní podpory mohla společnost EVO nabízet své služby za lepších podmínek, než by tomu bylo bez podpory, nutně neznamená, že majitelům

plavidel a rybářským podnikům byla poskytnuta státní podpora.

- (233) Z těchto důvodů má Komise za to, že nelze s jistotou učinit závěr, že majitelům plavidel byla poskytnuta nějaká výhoda. Mimo to je pravděpodobné, že jelikož Komise v tomto rozhodnutí nařizuje zastavení podpory pro AGVO, EVO a PAKHUIZEN a její navrácení, všechny takové výhody skončí nebo budou přinejmenším omezeny. A nakonec hlavním příjemcem podpory je v každém případě restrukturalizovaná rybí aukce, která využila podporu s cílem udržet se na trhu a zvýšit na něm svůj podíl a nabízela služby se ztrátou, čímž narušila běžné fungování trhu.

10.1.3 STÁTNÍ ZDROJE A PŘÍČITELNOST

- (234) Komise konstatuje, že dotyčné činnosti se týkají opatření samotného města a také opatření financovaných prostřednictvím státních zdrojů a přičitatelných městů.

10.1.3.1 Poskytované veřejným orgánem

- (235) Za prvé, město poskytlo podporu společnosti AGVO tím, že jí zajistilo počáteční kapitál financovaný z rozpočtu města; poskytlo společnosti AGVO bezplatné záruky za úvěry od soukromých bank; převedlo vlastnictví svých budov na AGVO a dalo společnosti AGVO oprávnění stanovit a vybírat komunální daně. Poskytlo podporu společnosti PAKHUIZEN rovněž prostřednictvím dlouhodobé nájemní smlouvy na využívání jeho budov a společnosti EVO poskytnutím bezplatných záruk za úvěry od soukromých bank.
- (236) Tato opatření jsou proto financována ze státních zdrojů a jsou přičitatelná státu.

10.1.3.2 Opatření přičitatelná veřejnému orgánu

- (237) Za druhé, pokud jde o výhody, které poskytla společnost AGVO společnosti EVO a společnost AGVO společnosti PAKHUIZEN, Komise konstatuje, že podle příslušných stanov společnosti je AGVO jediným akcionářem společnosti EVO (kromě p. Miroira, který má jedinou z 15 000 akcií a je členem městské rady) a společnosti PAKHUIZEN a jmenuje všechny členy představenstva těchto podniků. Město je jediným akcionářem AGVO a městská rada jmenuje všechny členy představenstva AGVO. Město je tedy v postavení, kdy může uplatňovat dominantní vliv na společnost AGVO.

- (238) Společnost AGVO je dále podle svých stanov pověřena řízením, rozvojem a využíváním rybí aukce a rybářského doku v Ostende a jeho vedlejších budov a také rozvojem všech činností, které s nimi přímo nebo nepřímo souvisejí. Jinými slovy, společnost AGVO její stanovy zavazují účastnit se řízení rybí aukce.
- (239) Pokud jde konkrétně o dlouhodobý pronájem budov společnosti PAKHUIZEN, tento pronájem poskytl přímo město.
- (240) Proto se ve světle případu *Stardust* ⁽⁵⁵⁾ a s ohledem na veřejnou podporu poskytnutou těmto podnikům, jak je popsáno výše, společnost AGVO musí považovat za subjekt ovládaný státem, a její rozhodnutí týkající se vkladů do kapitálu EVO, bezplatných záruk pro EVO za úvěry a práva EVO bezplatně využívat budovy se musí považovat za rozhodnutí financované prostřednictvím státních zdrojů a přičitatelné veřejnému orgánu.
- (241) Belgické orgány tato zjištění nenapadly. Naopak potvrdily, že město ovládalo EVO a PAKHUIZEN prostřednictvím AGVO ⁽⁵⁶⁾.
- (245) A nakonec Komise poznamenává, že belgické orgány uvedly, že nejenom belgická, ale i jiné rybí aukce z ostatních členských států projevily zájem o koupi ostendské rybí aukce.
- (246) Pokud jde o trhy se službami pronájmu, podpora podnikům působícím v těchto odvětvích může narušit hospodářskou soutěž s podniky, které poskytují služby pronájmu v jiných rybářských přístavech, včetně v jiných členských státech, a s podniky, které nabízejí k pronájmu budovy poblíž ostendského rybářského přístavu (což může zahrnovat také podniky z jiných členských států). Opatření podpory mohla rovněž pomoci udržet nebo posílit postavení společností AGVO a PAKHUIZEN na trhu, jejichž činnost by za absence podpory převzaly nebo by mohly převzít jiné podniky. Je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora samotná skutečnost, že konkurenceschopnost nějakého podniku by byla posílena vůči soutěžícím podnikům získáním hospodářské výhody, kterou by jinak při svém běžném podnikání nezískal, poukazuje na riziko narušení hospodářské soutěže ⁽⁵⁷⁾.

10.1.4 NARUŠENÍ HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE A VLIV NA OBCHOD

- (242) Aktivity města jsou ve prospěch AGVO, EVO a PAKHUIZEN. AGVO, EVO a PAKHUIZEN tvoří skupinu společností, které působí na společném trhu, prodávají ryby na aukci a poskytují související služby pro odvětví rybolovu.
- (243) Trh pro rybí aukce je vysoce konkurenčním trhem, na němž aukce ze sousedících členských států vzájemně přímo soutěží, aby přitáhly rybáře z různých členských států. To znamená, že každá výhoda poskytnutá nějakému účastníkovi na tomto trhu by narušila nebo by hrozila narušit hospodářskou soutěž mezi aukcemi a měla by vliv na obchod mezi členskými státy.
- (244) Bylo to potvrzeno v připomínkách obdržených od třetích stran. Rybí aukce Spojeného království a nizozemské a jiné evropské rybí aukce a sdružení rybích aukcí ostatně
- (247) Pokud jde o činnosti správy rybářského přístavu, Komise je toho názoru, že podpora těmto podnikům mohla narušit hospodářskou soutěž s podniky, které spravují jiné rybářské přístavy soutěžící s ostendským rybářským přístavem. Opatření podpory také mohla pomoci udržet nebo posílit postavení podniku na trhu v činnosti, kterou by za absence podpory převzal nebo mohl převzít jiný podnik ⁽⁵⁸⁾.
- (248) Komise by chtěla doplnit, že i když společnosti AGVO a PAKHUIZEN nepůsobí přímo na trhu rybí aukce, poskytují pomocné služby pro uvedené činnosti, které mají vliv na přitažlivost rybí aukce. Komise kromě toho konstatuje, že společnost AGVO nepřímo působí na trhu rybí aukce prostřednictvím své dceřiné společnosti EVO. Podpora poskytnutá společností AGVO a PAKHUIZEN může proto narušit hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy nejenom na konkrétním trhu, kde tyto společnosti působí (trh s pronájmy a trh rybářského přístavu), ale také na trhu rybí aukce.

⁽⁵⁵⁾ Již citovaný rozsudek ve věci C-482/99, *Francie v. Komise*.

⁽⁵⁶⁾ Viz odpověď předložená belgickými orgány ze dne 19. října 2006, s. 3: „zowel op het niveau van aandeelhouderschap als dat van de organen (bestuur) dient de Gemeente (achter AGVO) krachtens de wet de meerderheid te hebben in de stemrechten. Dit is hier het geval.“

⁽⁵⁷⁾ Viz rozsudek ve věci 730/79, *Philip Morris*, Sb. rozh. s. 2671, body 11 a 12.

⁽⁵⁸⁾ Viz již citovaný rozsudek ve věci *Philip Morris*.

10.1.5 ZÁVĚR

(249) S ohledem na výše uvedené zastává Komise stanovisko, že za splňující podmínky čl. 107 odst. 1 SFEU a tím i za státní podporu je třeba považovat tyto činnosti:

a) Výhody poskytnuté společnosti AGVO na základě těchto rozhodnutí města:

— poskytnutí počátečního kapitálu pro společnost AGVO ve výši 250 milionů BEF (6 179 338 EUR),

— udělení výlučného práva společnosti AGVO na používání pozemků a budov nacházejících se v rybářském přístavu,

— vklad budov do společnosti AGVO a

— poskytnutí bezplatných záruk za úvěry pro AGVO,

— udělení práva společnosti AGVO vybírat a využívat komunální daně.

b) Výhody poskytnuté společnosti EVO na základě rozhodnutí:

— města o poskytnutí bezplatných záruk za úvěry pro EVO,

— že společnost AGVO nebude společností EVO účtovat využívání svých budov, a

— že AGVO poskytne společnosti EVO počáteční kapitál a navýšení kapitálu ve výši 3 969 000 EUR.

c) Výhody, které pro PAKHUIZEN poskytlo město a/nebo následně společnost AGVO dlouhodobou nájemní smlouvou o využívání jejich budov.

10.2 SLUČITELNOST

(250) Státní podporu lze prohlásit za slučitelnou s vnitřním trhem, pokud je v souladu s jednou z výjimek stanovených v SFEU. Dotyčné podniky působí převážně v odvětví rybolovu. Pracují také na trhu se službami pronájmu. Komise má za to, že společnost AGVO jako správce rybářského přístavu a EVO jako provozovatel

rybí aukce jsou podniky, jejichž značnou část činností je třeba považovat za spadající do odvětví rybolovu. Pokud jde o PAKHUIZEN, je méně zřejmé, že by tento podnik mohl být považován za působící v odvětví rybolovu.

(251) Co se týče státní podpory pro odvětví rybolovu, opatření státní podpory se považují za slučitelné s vnitřním trhem, pokud jsou v souladu s podmínkami pokynů pro posuzování státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury. Podle bodu 5.3 aktuálně platných pokynů se „protiprávní podpora“ ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 bude posuzovat podle pokynů platných v době, kdy vstoupí v platnost správní akt, jímž se tato podpora zakládá. Podpora tedy musí být posouzena na základě pokynů pro rybolov z roku 2001, 2004 a 2008.

(252) Jelikož společnost PAKHUIZEN nelze považovat za rybářský podnik, Komise konstatuje, že posouzení podpory by mělo vycházet z obecných předpisů platných pro všechna odvětví a z cílů podpory.

(253) A nakonec Komise poznamenává, že belgické orgány nenapadly analýzu Komise, co se týče slučitelnosti.

10.2.1 PODPORA POSKYTNUTÁ PRO AGVO

(254) Pokud jde o státní podporu, kterou město poskytlo společnosti AGVO, pro posouzení je třeba rozlišovat mezi různými opatřeními a termíny, kdy byla poskytnuta.

10.2.1.1 Počáteční kapitál

(255) Belgické orgány tvrdily, že počáteční kapitál je nutné posuzovat v rámci restrukturalizace ostendské rybí aukce.

(256) Podle bodu 2.2.4 pokynů pro rybolov z roku 2001 platných v době restrukturalizace se podpora pro restrukturalizaci podniků v obtížích musí posuzovat v souladu s pokyny pro podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích platných v době, kdy byla podpora poskytnuta, tj. v tomto případě pokyny pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, včetně případů, kdy se týká podniků působících v odvětví rybolovu a akvakultury⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁹⁾ Viz rovněž bod 12 pokynů na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, který stanoví, že tyto pokyny na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 platí rovněž pro odvětví zemědělství a rybolovu.

- (257) Podle bodu 2.1 pokynů na záchranu pro restrukturalizaci z roku 1999 se za podnik v obtížích považuje podnik, který není schopen z vlastních zdrojů nebo finančních prostředků, které získá od svých vlastníků/akcionářů či věřitelů, zamezit ztrátám, které by jej bez vnějšího zásahu ze strany orgánů veřejné moci v krátkodobém nebo střednědobém výhledu téměř jistě odsoudily k ukončení podnikatelské činnosti. Typickými příznaky podniku v obtížích jsou narůstající ztráta, klesající obrat, rostoucí skladové zásoby, nadbytečná kapacita, slábnoucí peněžní tok, narůstající dluh, narůstající úroky a klesající nebo nulová čistá hodnota aktiv.
- (258) Podle názoru Komise není pochyb o tom, že ostendská rybí aukce naplňovala v roce 2001 všechny znaky „podniku v obtížích“. Jak bylo vysvětleno v bodě 17, od roku 1991 do roku 2001 se její podíl na zásilkách došlých ryb v belgických přístavech snížil přibližně z 37 % na 20 %. Od roku 1997 do roku 2001 její obrat klesl z 20 550 000 EUR na 13 440 000 EUR a město v průběhu mnoha let zaznamenávalo průměrnou roční ztrátu ve výši 1 850 000 EUR. Město tedy muselo v roce 2001 rozhodnout, zda aukci uzavře, nebo ji bude restrukturalizovat. Komise je proto toho názoru, že ostendská rybí aukce naplňuje znaky „podniku v obtížích“ ve smyslu pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999. Belgické orgány neměly proti tomuto závěru námitky.
- (259) Ačkoli AGVO je nově ustavená právnická osoba, Komise konstatuje, že vytvoření počátečního kapitálu AGVO bylo součástí plánu restrukturalizace ostendské rybí aukce. Jelikož ostendská rybí aukce byla podnikem v obtížích a společnost AGVO byla vytvořena pouze za účelem restrukturalizace ostendské rybí aukce, a protože společnost AGVO převzala nejenom aktiva ostendské rybí aukce, ale také finanční náklady na různé bankovní úvěry, společnost AGVO je možné v době, kdy byl poskytnut počáteční kapitál, považovat za podnik v obtížích. Lze mít tedy za to, že počáteční kapitál představuje podporu na restrukturalizaci⁽⁶⁰⁾ ve smyslu pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.
- (260) I když je společnost AGVO způsobilá pro podporu podle bodu 30 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, podpora na restrukturalizaci aukce založením společnosti AGVO, které byl poskytnut počáteční kapitál ve výši 250 milionů BEF (6 179 338 EUR), není v souladu s podmínkami slučitelnosti s vnitřním trhem stanovenými v bodě 32 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.
- (261) Zejména podle bodu 32 těchto pokynů „plán restrukturalizace, jehož doba trvání musí být co nejkratší, musí v přiměřené lhůtě a na základě realistických předpokladů ohledně budoucích podmínek fungování podniku obnovit jeho dlouhodobou životaschopnost“. Komise nemá za to, že plán restrukturalizace uvedený v 19. bodě odůvodnění splňuje tyto podmínky. Komise v tomto ohledu poznamenává, že plán neobsahuje konkrétní vnitřní opatření ke zlepšení činnosti aukce a zastavení činností vytvářejících ztrátu.
- (262) Navíc a v rozporu s tím, co se požaduje podle bodu 32 pokynů na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, není patrné, že by restrukturalizace vycházela z průzkumu trhu, který by zajistil informace o budoucích vyhlídkách týkajících se nabídky a poptávky, z analýzy dotyčných trhů a z dalších informací uvedených v příloze pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.
- (263) Plán restrukturalizace neobsahuje ani prvky uvedené v bodě 33 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, tj. okolnosti, které zavedly společnost do obtíží, takže neposkytuje základnu pro posouzení, zda jsou navržená opatření vhodná; současný stav a budoucí vyhlídky týkající se nabídky a poptávky na relevantním trhu výrobků, jakož i scénáře odražející neoptimističtější, nejpesimističtější a střední předpoklady a specifické přednosti a nedostatky podniku.
- (264) Komise kromě toho shledává, že dostupné informace neobsahují žádné důkazy, které by prokazovaly, že podpora byla omezena na nejnižší minimum, jak se to požaduje v bodě 40 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, nebo že příjemce byl požádán, aby učinil vklad z vlastních zdrojů. V tomto ohledu je rovněž vhodné poznamenat, že podle bodu 41 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 musí být podpora použita pouze k obnově životaschopnosti podniku a neměla by příjemci během provádění plánu restrukturalizace umožnit rozšíření výrobní kapacity. Jak je však konstatováno výše, ve finančním plánu zpracovaném v roce 2001 se uvádí, že rybí aukce by se mohla oživit po 8 letech, aniž by potřebovala částku ve výši celkem 250 milionů BEF. Obchodní plán rovněž předpokládá 10 % zvýšení obratu pro prvních 5 let působení restrukturalizované rybí aukce na trhu, což by mohlo naznačovat, že rybí aukce se hodlá rozšiřovat. Plán obnovy tedy zřejmě nebyl určen k zajištění toho, aby podpora byla použita pouze na obnovu životaschopnosti firmy a zdá se, že rybí aukci uvádí do situace, kdy bude další likvidita použita na rozšíření její výrobní kapacity, činností a/nebo za účelem agresivního postupu na

⁽⁶⁰⁾ Rozhodnutí Komise 2008/849/ES ze dne 16. července 2008 o státní podpoře C 14/07 (ex. NN 15/07) poskytnuté Itálii ve prospěch podniku NGP (Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 14).

trhu. Z obdržených informací je patrné, že podpora byla skutečně použita na rozšíření činností aukce ⁽⁶¹⁾ a na agresivní činnosti narušující trh ⁽⁶²⁾.

(265) Komise dále poznamenává, že plán restrukturalizace nezahrnuje žádná opatření zajišťující plné provádění plánu a dodržování všech jeho podmínek.

(266) Belgie kromě toho ani neprokázala, že byla učiněna kompenzační opatření podle bodů 35–39 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, nebo případně že byly splněny specifické (alternativní) podmínky pro zemědělství (včetně rybolovu) stanovené v bodě 73–82 pokynů na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 ⁽⁶³⁾. Město totiž zřejmě ani neučinilo možná opatření ke zmírnění nepříznivých dopadů podpory na konkurenty, což je v rozporu s požadavky bodu 35 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999. Ale s ohledem na specifickou situaci rybí aukce a zejména s ohledem na omezenou nabídku z důvodů restriktivních ochranných opatření přijímaných každý rok na úrovni Unie je vysoce pravděpodobné, že podpora by nepříznivě ovlivnila konkurenční aukce a město mělo věnovat této otázce zvláštní pozornost.

(267) Podpora poskytnutá společnosti AGVO na restrukturalizaci rybí aukce není tedy slučitelná s podmínkami pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, ani s pokyny pro rybolov z roku 2001, které odkazují na pokyny na záchranu a restrukturalizaci.

⁽⁶¹⁾ Akvizice společnosti Pakhuizen společností AGVO v roce 2004 a získání 51 % držby akcií v Haf Holding BO (Island) v roce 2006. Společnost EVO se rovněž účastnila několika projektů, např. Pollar Drift (projekt kraba severního) a projekt Novafish (HAF Holding), uvedených v roční účetní závěrce za rok 2005. Viz rovněž připomínky podniku Grimsby Fish Market (Grimsbyský rybí trh), rybí aukce Spojeného království, jenž uvádí, že „kolem roku 2005/2006 společnost EVO začala nakupovat ryby přímo od islandských rybářů za (vysoké) pevné ceny a prodávala je na aukci v Ostende podle hodin, často za nižší ceny“; belgické orgány nepopřely žádné připomínky předložené třetími stranami. Kromě toho dokumenty nabídkového řízení předložené belgickými orgány potvrzují, že společnost EVO se před rokem 2007 účastnila cizích aktivit, ale v roce 2007 je zastavila (viz Memorandum, s. 39).

⁽⁶²⁾ Úvěry za podmínky, že vypůjčovatel bude prodávat ryby na aukci v Ostende, zásahy (někdy až do výše 100 %) do dopravních nákladů, když se ryby prodávaly na ostendské rybí aukci, zaručená minimální aukční cena atd.

⁽⁶³⁾ Bod 70 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 stanoví, že body 35–39 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 se vztahují na všechny podniky v odvětví zemědělství, včetně malých a středních podniků. Pokud jde o kompenzační opatření, v odvětví zemědělství mají členské státy možnost rozhodnout se pro dodržování buď bodu 35–39 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, nebo zvláštních předpisů pro odvětví zemědělství obsažených v bodě 73–82 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.

(268) Pokud jde o to, zda poskytnutí kapitálu lze považovat za vyrovnávací platbu za závazky veřejné služby, Komise odkazuje na analýzu v bodě 10.2.1.4 tohoto rozhodnutí.

10.2.1.2 *Převod vlastnictví budov a výlučná práva na využívání pozemku a budov*

(269) Jak je uvedeno v bodě 10.1.2.2.2 tohoto rozhodnutí, k udělení výlučného práva na bezplatné využívání budov od 14. března 2002 a následně k převodu vlastnictví budov o rozloze 57 500 m² ze strany města došlo, aniž by společnosti AGVO byly uloženy povinnosti podobné hodnoty. Jak již bylo konstatováno, není patrné, že by stanovy společnosti a smlouva o převodu byly spojovány s nějakou konkrétní zvláštní podmínkou nebo povinností, která by opodstatňovala neplacení nájemného nebo úhrady.

(270) Takové opatření je proto nutné považovat za podporu určenou ke zlepšení situace podniku a zvýšení jeho obchodní likvidity, což mělo vliv na snížení výrobních nákladů příjemce podpory.

(271) Komise nezjistila, že by tato podpora splňovala jakákoli z pravidel o slučitelnosti s vnitřním trhem stanovená v pokynech pro rybolov z roku 2001 a belgické orgány nepředložily v tomto ohledu žádné informace.

(272) Pokud jde o to, zda bezplatná výlučná uživatelská práva a převod vlastnictví je třeba chápat v rámci restrukturalizace rybí aukce, Komise už v bodě 260 a následujících tohoto rozhodnutí uvedla, že ačkoli společnost AGVO byla v době poskytnutí opatření podpory na restrukturalizaci způsobilá pro podporu (tj. naplňovala znaky podniku v obtížích), podmínky pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 nejsou splněny.

(273) Pokud jde o to, zda výlučná uživatelská práva a převod vlastnictví lze považovat za vyrovnávací platbu za závazky veřejné služby, Komise odkazuje na svou analýzu v bodě 10.2.1.4 tohoto rozhodnutí.

10.2.1.3 *Záruky za úvěry*

(274) Belgické orgány mají za to, že se musí rozlišovat mezi bezplatnými zárukami za úvěry, které byly použity na renovační práce, a těmi, které byly využity na podporu EVO.

- (275) V tomto ohledu připustily, že úvěr ve výši 550 000 EUR byl využit na podporu EVO. z roku 2004, které odkazují na pokyny pro záchranu a restrukturalizaci.
- (276) Belgické orgány tvrdily, že bezplatné záruky za úvěry, které byly použity na podporu EVO, je třeba posuzovat v rámci restrukturalizace rybní aukce. (281) Pokud jde o bezplatné záruky za úvěry, které byly použity na renovační práce, Komise odkazuje na svou analýzu v bodě 10.2.1.4 tohoto rozhodnutí.
- (277) Komise však poznamenává, že jak je uvedeno ve 260. a následujících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí, i když společnost EVO byla v době poskytnutí opatření podpory na restrukturalizaci způsobilá pro podporu (tj. naplňovala znaky podniku v obtížích), podmínky slučitelnosti stanovené v pokynech pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 nejsou splněny. 10.2.1.4 **Daně a vyrovnávací platba za závazek veřejné služby**
- (278) Komise kromě toho konstatuje, že bezplatné záruky jsou opatřeními podpory, která nejsou uvedena v plánu restrukturalizace. Komise připomíná, že podle bodu 3.2.3 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 a bodu 3.3 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 2004⁽⁶⁴⁾ lze podporu na restrukturalizaci poskytnout pouze jednou. Proto i za předpokladu, že původní podpora, a to ve formě počátečního kapitálu atd., byla v souladu s platnými pokyny pro podporu a restrukturalizaci – což nebyla – bezplatné záruky nesplňují podmínku jediné podpory (zásada „jednou a dost“). (282) Belgické orgány tvrdily, že část počátečního kapitálu, část budov a část zaručených úvěrů byla použita na poskytování služeb obecného (hospodářského) zájmu, a to na správu rybářského přístavu a pronájem budov veřejným a poloveřejným organizacím. Byly rovněž toho názoru, že právo vybírat (a využívat) daně od uživatelů rybářského přístavu je třeba považovat za součást veřejných úkolů AGVO.
- (279) Belgické orgány podle všeho vyvozují závěr, že město se nakonec rozhodlo poskytnout bezplatné záruky za úvěry a nehradit další každoroční splátky počátečního kapitálu. Komise však poznamenává, že plán restrukturalizace nebyl revidován v souladu s bodem 52 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 a z roku 2004. Kromě toho není jasné, zda objem podpory byl zvýšen či snížen, nebo zda forma podpory byla změněna. Navíc i když ne všechny splátky počátečního kapitálu byly každý rok uhrazeny, jak se původně předpokládalo, stále platí, že společnost AGVO měla zákonné právo požadovat od svého akcionáře, aby uhradil zbývající část počátečního kapitálu. Společnost AGVO ostatně toto právo v roce 2006 a 2007 uplatnila a byly jí uhrazeny další splátky. (283) Belgické orgány neprokázaly, že tato opatření lze prohlásit za slučitelné na základě čl. 106 odst. 2 SFEU. Je nutné připomenout, že je povinností členského státu, který uplatňuje čl. 106 odst. 2 SFEU jako odchylku od základních pravidel Smlouvy, aby prokázal, že podmínky pro uplatnění tohoto ustanovení jsou splněny⁽⁶⁵⁾. Komise v každém případě posoudila, zda by opatření podpory bylo možné do určité míry považovat za vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby poskytnutou v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 106 odst. 2 SFEU.
- (280) Z uvedeného důvodu má Komise za to, že bezplatná záruka za úvěr ve výši 550 000 EUR není slučitelná s podmínkami pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, ani pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 2004 a pokynů pro rybolov (284) Komise v tomto ohledu – ve svých sděleních o službách obecného zájmu v Evropě z roku 1996⁽⁶⁶⁾ a 2001⁽⁶⁷⁾ a rovněž v Rámci pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2005⁽⁶⁸⁾ – vysvětlila podmínky, za kterých lze státní podporu uznat za slučitelnou podle čl. 106 odst. 2.
- (285) Jednou z podmínek je, že členský stát musí podnik, který přijímá podporu, výslovně pověřit činností konkrétní služby obecného hospodářského zájmu. Takové nebo taková pověření musí obsahovat přesné údaje nejméně o druhu, rozsahu a trvání uložených závazků veřejné služby a uvádět dotyčné podniky.
- (286) Komise může souhlasit s tím, že ve stanovách byla společnost AGVO pověřena správou rybářského přístavu a že toto pověření zahrnuje určité konkrétní povinnosti.

⁽⁶⁴⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁶⁵⁾ Rozsudek ve věci C-158/94 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. s. I-5789, bod 54.

⁽⁶⁶⁾ Úř. věst. C 281, 26.9.1996, s. 3.

⁽⁶⁷⁾ Úř. věst. C 17, 19.1.2001, s. 4.

⁽⁶⁸⁾ Úř. věst. C 297, 29.11.2005, s. 4.

(287) Pokud však jde o činnosti pronájmu AGVO, Komise konstatuje, že závazky veřejné služby uložené společnosti AGVO nejsou jasně vymezeny. Zejména nelze zjistit žádné ustanovení, které by společnosti AGVO ukládalo v tomto ohledu konkrétní povinnosti, a belgické orgány nepředložily další informace k této otázce. Belgické orgány mají podle všeho za to, že ze skutečnosti, že organizace, které si pronajímají budovy, jsou veřejnými nebo poloveřejnými organizacemi, nutně vyplývá, že podniky, které pronajímají budovy těmto organizacím, plní samy závazek veřejné služby. Komise však s tímto stanoviskem nemůže souhlasit, neboť z této samotné skutečnosti nevyplývá žádné pověření nebo uložení konkrétních závazků veřejné služby, které by se odlišovaly od závazků připadajících jako povinnost jakémukoli soukromému pronajímateli. Komise proto dospěla k závěru, že Belgie neprokázala, že společnost AGVO byla v souvislosti se svými činnostmi pronájmu pověřena plněním závazků veřejné služby.

(288) Komise je dále toho názoru, že opatření podpory poskytnuté pro AGVO nesplňují ani požadavek nezbytnosti a přiměřenosti.

(289) Požadavky nezbytnosti a přiměřenosti vyrovnávací platby jsou definovány takto (viz zejména body 14, 15 a 17 Rámce pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2005):

— náhrada nepřesáhne nezbytnou výši pro krytí nákladů vzniklých z plnění závazků veřejné služby s přihlédnutím k příjmům s ním souvisejícími, jakož i přiměřenému zisku z plnění těchto závazků,

— náhrada zahrnuje veškeré výhody poskytované státem nebo prostřednictvím státních zdrojů v jakékoli formě – bez ohledu na jejich klasifikaci pro účely článku 107 SFEU,

— náhrada musí být skutečně použita na činnost dotyčné služby obecného hospodářského zájmu. Vyrovnávací platba za závazek veřejné služby použitá za účelem činnosti na jiných trzích není odůvodněná a tudíž představuje neslučitelnou státní podporu.

(290) Komise poznamenává, že požadavky nezbytnosti a přiměřenosti nebyly v tomto případě splněny. Belgie

připustila, že pro vyrovnávací platbu nebyly stanoveny žádné parametry. Belgické orgány dále Komisi vysvětlily, že nebylo možné stanovit náklady vzniklé při plnění závazků veřejné služby a příjmy za plnění těchto závazků. Komise dále poznamenává, že společnost AGVO nevede oddělené účetnictví pro různé kategorie svých činností. Vyrovnávací platbu za závazky veřejné služby lze tedy použít pro činnost na jiných trzích. Různé informace v dokumentech naznačují, že ve skutečnosti došlo k nadměrné náhradě. Například co se týče bezplatných záruk za úvěry, ve 186. a následujících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že zaručené úvěry mohly být a byly použity na jiné účely než na původně určený účel. Jelikož výše kapitálu vloženého do EVO (3 969 000 EUR) a cena zaplacená za nákup akcií PAKHUIZEN (350 000 EUR) (celkem: 4 319 000 EUR) vychází za rámec výše kapitálu skutečně zaplaceného pro AGVO (3 596 665,62 EUR), společnost AGVO nutně použila na jejich financování úvěry a případně daně.

(291) Z výše uvedených důvodů Komise nemůže považovat opatření podpory za slučitelné s podmínkami uloženými v čl. 106 odst. 2 SFEU.

10.2.2 PODPORA POSKYTNUTÁ PRO EVO

(292) Pokud jde o státní podporu, kterou město a AGVO poskytly společnosti EVO, pro posouzení je třeba rozlišovat mezi různými opatřeními a termíny, kdy byla poskytnuta.

(293) Podle pokynů z roku 2001 je třeba posoudit tato rozhodnutí:

— rozhodnutí učiněná městem dne 28. června a 27. září 2002 a 23. dubna 2004 o poskytnutí bezplatné záruky za úvěry,

— rozhodnutí přijaté společností AGVO, že počínaje 8. srpem 2002 umožní společnosti EVO trvale a bezplatně používat budovy ve vlastnictví AGVO o celkové rozloze 13 600 m²,

— rozhodnutí učiněné společností AGVO dne 22. srpna 2002 o poskytnutí počátečního kapitálu pro EVO ve výši 371 840 EUR.

(294) Podle pokynů z roku 2004 je třeba posoudit tato rozhodnutí:

— rozhodnutí učiněná městem dne 22. dubna 2005 o poskytnutí bezplatné záruky za úvěr,

— rozhodnutí učiněná společností AGVO dne 31. prosince 2004, 31. prosince 2005 a 21. prosince 2007 o navýšení kapitálu EVO promínutím pohledávek.

(295) Podle pokynů z roku 2001 a také z roku 2004 je třeba posoudit tato rozhodnutí:

— rozhodnutí učiněná společností AGVO od 22. srpna 2002 do 3. srpna 2006 o poskytnutí bezplatných záruk za úvěry ve výši 600 000 EUR.

(296) Podle pokynů z roku 2004 a také z roku 2008 je třeba posoudit tato rozhodnutí:

— rozhodnutí učiněná městem od 27. září 2007 do 4. září 2008 o poskytnutí bezplatné záruky za úvěr ve výši 78 000 EUR.

10.2.2.1 *Záruky za úvěry, právo bezplatně používat rybí aukci*

(297) Podle bodu 1.2 pokynů pro rybolov z roku 2001 a bodu 3.7 pokynů pro rybolov z roku 2004 státní podpora, která byla poskytnuta, aniž by příjemcům ukládala jakoukoli povinnost, a která má za účel zlepšit situaci podniků a zvyšovat jejich obchodní likviditu, nebo je vypočtena na základě vyráběného či prodávaného množství, cen výrobků, počtu vyrobených jednotek či výrobních prostředků, a která má za následek snížení výrobních nákladů příjemce nebo zvyšuje jeho příjem, je provozní podporou neslučitelnou s vnitřním trhem. Podle bodu 3.4 pokynů pro rybolov z roku 2008 provozní podpora, která například zvyšuje obchodní likviditu příjemce, nebo je vypočtena na základě vyráběného či prodávaného množství, cen výrobků, počtu vyrobených jednotek či výrobních prostředků, a která má za následek snížení výrobních nákladů příjemce nebo zvyšuje jeho příjem, je v zásadě neslučitelná s vnitřním trhem. Podpora by se mohla považovat za slučitelnou, pouze pokud by jasně a rozhodně přispívala k plnění cílů společné rybářské politiky.

(298) Z dostupných informací je patrné, že bezplatné záruky za úvěry a právo bezplatně používat rybí aukci byly poskytnuty, aniž by byla společnosti EVO uložena nějaká konkrétní povinnost, která by učinila podporu slučitelnou s jakoukoli podmínkou předpokládanou v pokynech pro rybolov.

(299) Bezplatné záruky za úvěry byly zřejmě skutečně poskytnuty čistě na základě žádosti o úvěry, které slouží různým účelům a nezdá se, že by podléhaly nějakým konkrétním podmínkám nebo povinnostem.

(300) Informace předložené belgickými orgány dokonce ukazují, že skutečnost, že zaručené úvěry byly nakonec použity na jiný účel než byl původně ohlášen, neměla za následek žádnou sankci nebo zrušení záruky. Zdá se například, že i když bylo nejdříve oznámeno, že úvěr ve výši 1 795 000 EUR poskytnutý společností Fortis je určen kromě jiného na nákup dalších strojů a přepravků na ryby a na financování různých prací na úpravách, ve skutečnosti byl (přínejmenším zčásti) použit na poskytnutí úvěrů majitelům plavidel. Záruka nebyla zrušena a záruky byly poskytovány rovněž poté, co došlo k této situaci, aniž by to zjevně přimělo město uložit společnosti EVO nějaké podmínky za záruku.

(301) Bezplatné záruky zvýšily obchodní likviditu společnosti EVO, neboť nemusela platit za záruku, a navíc se ukazuje, že bez záruky by společnost EVO úvěry nezískala.

(302) Právo bezplatně používat budovu aukce rovněž zvýšilo likviditu EVO, neboť byly ušetřeny náklady na nájemné, které by jinak za tržních podmínek musely být uhrazeny.

(303) Komise nechápe, jak je možné bezplatné záruky a právo bezplatně používat budovy považovat za přispívající k cílům společné rybářské politiky. Belgické orgány nepředložily v tomto ohledu žádnou informaci.

(304) Belgické orgány tvrdily, že opatření je nutné posuzovat v rámci restrukturalizace rybí aukce.

(305) Především je třeba posoudit, zda by společnost EVO byla způsobilá pro podporu na základě pokynů pro záchranu a restrukturalizaci. EVO by bylo možné považovat za podnik v obtížích ve smyslu příslušných pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z let 1999 a 2004.

(306) Podle bodu 8 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 a bodu 13 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 2004 společnost, která patří do větší obchodní skupiny, není běžně způsobilá pro podporu na záchranu a restrukturalizaci. Byla by však způsobilá, kdyby byla vytvořena podnikem v obtížích. Společnost EVO byla vytvořena společností AGVO, která je sama o sobě novou právní formou ostendské rybí aukce restrukturalizované v roce 2001. Je třeba poznamenat, že AGVO je pokračovatelem dřívější ostendské rybí aukce, kterou vlastnil stát a která neměla právní subjektivitu. Jak je uvedeno ve 259. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, i když společnost AGVO byla nově vytvořena, Komise je toho názoru, že naplňuje znaky podniku v obtížích a podle pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 je způsobilá pro podporu. Jelikož společnost EVO byla založena v souvislosti s restrukturalizací AGVO, společnost EVO spolu s AGVO lze považovat za podniky v obtížích a mohly by obdržet podporu za podmínek stanovených v pokynech na záchranu a restrukturalizaci.

(307) Ale i kdyby byla společnost EVO podle pokynů pro záchranu a restrukturalizaci způsobilá pro podporu, dále platí, že v 260. bodě odůvodnění a v následujících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo prokázáno, že podmínky slučitelnosti stanovené v pokynech pro záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 nejsou splněny. Kromě toho jelikož dotyčná opatření podpory se v plánu restrukturalizace nepředpokládala, vyvolávají stejné otázky jako ta, která jsou uvedena v bodě 278 a následujících tohoto rozhodnutí.

(308) Bezplatné záruky za úvěry a právo bezplatně využívat rybí aukci je proto nutné považovat za provozní podporu ve smyslu pokynů pro rybolov z roku 2001, 2004 a 2008, která nepřispívá k plnění cílů společné rybářské politiky. Jsou proto neslučitelné s vnitřním trhem.

10.2.2.2 Počáteční kapitál a následná navýšení kapitálu

(309) Společnost EVO byla založena v rámci restrukturalizace ostendské rybí aukce. Belgické orgány mimo to potvrdily, že část počátečního kapitálu AGVO (tj. 371 840 EUR) byla použita jako počáteční kapitál na založení EVO a na následná navýšení kapitálu.

(310) Je však třeba posoudit, zda počáteční kapitál a následná navýšení kapitálu lze považovat za podporu na záchranu a restrukturalizaci ve smyslu pokynů pro záchranu a restrukturalizaci z let 1999 a 2004.

(311) EVO je spolu s AGVO možné považovat za podnik v obtížích ve smyslu pokynů na záchranu

a restrukturalizaci z let 1999 a 2004, jak je to uvedeno v bodě 10.2.2.1.

(312) Ale jak už bylo uvedeno v 260. bodě odůvodnění a následujících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí, podmínky slučitelnosti podpory na restrukturalizaci nejsou v tomto případě splněny.

(313) Počáteční kapitál a následná navýšení kapitálu nelze proto považovat za slučitelné s vnitřním trhem.

10.2.3 PODPORA POSKYTNUTÁ PRO PAKHUIZEN

(314) Dopad podmínek nájmní smlouvy uzavřené mezi městem a společností PAKHUIZEN spočíval v tom, že společnost PAKHUIZEN mohla požívat výhodu z každoročního snížení svých provozních nákladů. Tento druh podpory nespadá do rozsahu žádného opatření uvedeného v pokynech pro rybolov nebo do cílů jiných horizontálních nebo specifických pokynů, které by bylo možné uplatnit na tento druh podnikání. Jak podle příslušných pokynů pro rybolov, tak i podle horizontálních předpisů o státní podpoře, by se tento druh podpory považoval za provozní podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem.

10.2.4 ZÁVĚR

(315) Komise s ohledem na výše uvedené dospěla k závěru, že opatření uvedená v bodě 10.1.5 tohoto rozhodnutí musí být považována za státní podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem, a musí být vrácena v rozsahu popsáném v oddíle 11.

11. NAVRÁCENÍ PODPORY

(316) V souladu s čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999, pokud jsou v případech protiprávní podpory učiněna záporná rozhodnutí, Komise musí rozhodnout, že dotyčný členský stát musí přijmout veškerá nezbytná opatření k vrácení podpory od jejího příjemce. Účelu je dosaženo, jakmile příjemce, nebo jinými slovy podnik, který má z podpory výhodu, tuto podporu splatí případně i s úrokem z prodlení.

(317) Nařízením Rady (ES) č. 659/1999 nestanoví žádnou promlčecí lhůtu pro posouzení protiprávní podpory ve smyslu čl. 1 písm. f) uvedeného nařízení, to znamená podpory udělené dříve, než se Komise může vyjádřit k její slučitelnosti se společným trhem. Článek 15 uvedeného nařízení však stanoví, že pravomoci Komise ve věci navrácení podpory podléhají promlčecí lhůtě deseti let, že promlčecí lhůta počíná dnem, kdy je protiprávní podpora udělena příjemci, a že běh promlčecí lhůty je přerušeno jakýmkoliv opatřením přijatým Komisí.

(318) Promlčecí lhůta byla přerušena žádostí o informace zaslané Belgii dne 13. března 2006. Navrácení se proto omezí na podporu obdržanou po 13. březnu 1996.

(319) Aby se určilo, co musí AGVO, EVO a PAKHUIZEN vrátit, je třeba přihlídnout ke skutečnosti, že část podpory poskytnuté pro AGVO byla převedena na EVO. Jak uvedly belgické orgány, tato podpora by měla být vrácena pouze jednou od jejího skutečného příjemce.

(320) Z tohoto důvodu za situace, kdy z podpory poskytnuté městem měla nakonec výhodu společnost EVO, podpora, kterou by měla vrátit společnost AGVO, je ta část podpory, jež nebyla převedena na EVO.

11.1 NAVRÁCENÍ PODPORY OD EVO

(321) Podpora, kterou by měla vrátit společnost EVO, sestává z:

— počátečního kapitálu ve výši 371 840 EUR,

— následných navýšení kapitálu ve výši 1 387 044 EUR, 710 000,75 EUR a 1 500 114,96 EUR,

— výhody získané zásluhou poskytnutí bezplatných záruk za úvěry a

— výhody získané z bezplatného využívání rybí aukce od 22. srpna 2002 do posledního dne, kdy společnost EVO měla rybí aukci k dispozici.

(322) Pokud jde o prvek podpory týkající se bezplatných záruk, v zásadě se jedná o částku zaručených úvěrů, pokud belgické orgány neprokážou, že společnost EVO mohla tyto záruky získat na trhu; v tomto případě by prvek podpory sestával z pravděpodobné tržní ceny za záruku.

(323) Belgické orgány prohlásily, že dva úvěry, na které byla v roce 2002 poskytnuta záruka, si společnost EVO nakonec nevzala. V důsledku toho i když podpora byla poskytnuta (rozhodnutí o poskytnutí bezplatné záruky bylo přijato), společnost EVO ji ve skutečnosti nevyužila. Podpora vyplývající z bezplatných záruk za úvěry schválená dne 28. června a 27. září 2002 nemusí být proto

vrácena. Měla by se tedy vrátit částka ve výši 4 284 995 EUR (3 606 995 + 78 000 + 600 000).

11.2 NAVRÁCENÍ PODPORY OD PAKHUIZEN

(324) Podpora, kterou má vrátit společnost PAKHUIZEN, sestává z výhody vzniklé tím, že dlouhodobá nájemní smlouva nebyla uzavřena za tržní cenu.

(325) Podle článku 15 nařízení (ES) č. 659/1999 je navrácení omezeno na dobu deseti let počínaje 13. březnem 2006.

(326) Výhoda sestává z úhrady (nájemné), která by za běžných tržních podmínek byla na základě dlouhodobé nájemní smlouvy placena za budovy, s odečtením a) 25 EUR placených každý rok a b) všech renovačních nákladů, které společnost PAKHUIZEN vynaložila a které by podle obvyklých belgických právních předpisů nebyla musela platit⁽⁶⁹⁾. Uvedená lhůta běží do dne navrácení podpory nebo – v případě že nájemní smlouva skončí dřív, než bylo nařízeno navrácení podpory – do dne, kdy skončí nájemní smlouva.

11.3 NAVRÁCENÍ PODPORY OD AGVO

(327) Podpora, kterou má vrátit AGVO, sestává z počátečního kapitálu, výhody získané poskytnutím bezplatných záruk za úvěry, výhody získané výlučným užíváním pozemků a budov v ostendském rybářském přístavu od 14. března 2002 do 25. března 2004 (budovy, které byly následně převedeny na AGVO) a od 14. března 2002 do dne navrácení podpory (zbývající pozemek a budovy, které nebyly součástí smlouvy o převodu majetku uzavřené dne 26. března 2004) a výhody získané bezplatným převodem vlastnictví budov o rozloze 57 500 m² nacházejících se v ostendském rybářském přístavu uskutečněného dne 26. března 2004.

(328) Pokud jde o počáteční kapitál, informace předložené Komisi ukazují, že ačkoli podpora ve výši 250 milionů BEF (6 200 000 EUR) byla poskytnuta, nebyla ještě úplně vyplacena. Příkaz k navrácení podpory by se podle posledních informací předložených Komisi měl proto omezit na částku skutečně zaplacenou společností AGVO, tj. 3 596 665,62 EUR. Pokud bylo společností AGVO zaplaceno víc než tato částka, přebytek se musí rovněž vrátit.

⁽⁶⁹⁾ Jak již bylo uvedeno výše, je natolik nejisté, zda má podmínka, že po 27 letech má pronajímatel právo na polovinu zisku společnosti PAKHUIZEN, nějakou reálnou hodnotu, že na tomto základě nelze nic odečíst. Navíc, jelikož pronájem skončil, tato část smlouvy se vůbec nepoužije.

- (329) Pokud jde o prvek podpory týkající se bezplatných záruk, v zásadě se jedná o částku zaručených úvěrů, pokud belgické orgány neprokáží, že společnost AGVO mohla tyto záruky získat na trhu; v tomto případě by prvek podpory sestával z pravděpodobné tržní ceny, jakou by měla záruka v době, kdy byla dohodnuta (26. března 2004, 23. dubna 2004 a 22. dubna 2005).
- (330) Tam, kde se na trhu neposkytují záruky pro příslušný typ transakce, měl by se prvek podpory vypočítat stejným způsobem jako grantový ekvivalent zvýhodněné půjčky, a sice jako rozdíl mezi zvláštní tržní úrokovou mírou, která by pro AGVO platila bez záruky, a sazbou získanou na základě státní záruky. Není-li k dispozici tržní úroková míra a přeje-li si daný členský stát použít k aproximaci referenční úrokovou sazbu, Komise zdůrazňuje, že se na výpočet míry podpory v individuální záruce vztahují podmínky stanovené ve sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb⁽⁷⁰⁾. To znamená, že je třeba věnovat náležitou pozornost přírůžce k základní sazbě, která má zohlednit příslušný rizikový profil operace pokryté zárukou a podniku, jemuž je záruka poskytována, a poskytnutému zajištění.
- (331) Pokud jde o výhodu získanou výlučným bezplatným užíváním pozemků a budov ostendského rybářského přístavu, podpora se rovná výši nájemného, které by společnost AGVO za tržních podmínek musela platit za výlučné užívání pozemků a budov v ostendském rybářském přístavu od 14. března 2002 do dne navrácení podpory, nebo do posledního dne, kdy měla společnost AGVO právo bezplatně užívat budovy, a to buď na základě stanov společnosti, smlouvy o převodu majetku, nebo na jiném základě.
- (332) Komise si je vědoma, že část pozemků a budov měla omezenou nebo žádnou obchodní hodnotu (např. silnice). Komise však poznamenává, že část pozemků a budov zřejmou obchodní hodnotu měla (rybí aukce, kanceláře, sklady) a další část pozemků a budov (infrastruktura rybářského přístavu) umožnila společnosti AGVO poskytovat služby majitelům plavidel a že společnost AGVO měla právo vybírat poplatky za poskytované služby. Za účelem výpočtu nájemného je nutné tyto prvky vzít v úvahu.
- (333) Pokud jde o výhodu odvozenou z vybírání daní, podpora se rovná dani vybírané od jejího zavedení do dne navrácení podpory nebo do posledního dne, kdy společnost AGVO měla právo vybírat tyto daně.
- (334) A nakonec Komise poznamenává, že částka, kterou má vrátit AGVO, by se měla snížit o částku podpory převedenou na EVO ve formě kapitálu (ve výši 3 969 000 EUR) a bezplatného poskytnutí budov, kde působila rybí aukce.
- (335) Komise si je vědoma toho, že společnost AGVO byla pověřena některými veřejnými úkoly, které nemají hospodářský charakter (kontrola ryb dodávaných ke spotřebě, ověřování zda na dodávané úlovky podléhají DPH, funkce vztahů s veřejností), a správou rybářského přístavu. Komise zastává stanovisko, že částka, kterou má společnost AGVO vrátit, by měla být snížena o náklady, u nichž lze prokázat, že vznikly při plnění těchto úkolů.

11.4 VLIV RESTRUKTURALIZACE RYBÍ AUKCE NA OTÁZKU NAVRÁCENÍ PODPORY

- (336) Belgické orgány informovaly Komisi, že město a AGVO připravovaly privatizaci rybí aukce. Tvrdily, že jakmile bude privatizace ukončena, nebude už existovat žádný problém státní podpory a vyšetřovací řízení bude bezpředmětné.
- (337) Komise by chtěla v tomto ohledu připomenout, že ačkoli by privatizace mohla ukončit dotyčná opatření podpory, nezruší výhody poskytnuté příjemcům podpory za dobu před ukončením opatření podpory. Navrácení podpory slouží přesně účelu obnovení situace existující dříve s cílem zajistit rovné podmínky na vnitřním trhu. Komise v této souvislosti upozorňuje belgické orgány na oznámení Komise „Cesta k účinnému provádění rozhodnutí Komise, jimiž se členskými státy nařizuje zajistit navrácení protiprávní a neslučitelné podpory“⁽⁷¹⁾, zejména na bod 3.2.4, který se zabývá navrácením státní podpory od společností, které jsou v konkurzním řízení, nebo jsou nesolventními příjemci. Co se týče žádosti o odklad přijetí tohoto rozhodnutí (viz 99. bod odůvodnění výše), odklad by nebyl vhodný, neboť je důležité, aby protiprávní a neslučitelná státní podpora byla navržena co nejdříve,

⁽⁷⁰⁾ Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽⁷¹⁾ Úř. věst. C 272, 15.11.2007, s. 4.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Podpora poskytnutá společnosti NV Exploitatie Vismijn Oostende (EVO) ve výši 3 969 000 EUR ve formě počátečního kapitálu a úvěrů, které byly později transformovány na navýšení kapitálu, je neslučitelná s vnitřním trhem.

2. Podpora poskytnutá společnosti EVO ve výši 4 284 995 EUR ve formě bezplatných záruk za úvěry je neslučitelná s vnitřním trhem.

3. Podpora poskytnutá společnosti EVO ve formě práva na bezplatné využívání budov rybí aukce nacházejících se v ostendském rybářském přístavu je neslučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

1. Podpora poskytnutá společnosti „Autonom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende“ (AGVO) ve výši 6 200 000 EUR ve formě počátečního kapitálu je neslučitelná s vnitřním trhem.

2. Podpora poskytnutá společnosti AGVO ve formě bezplatných záruk za úvěry je neslučitelná s vnitřním trhem.

3. Podpora poskytnutá společnosti EVO ve formě práva na bezplatné užívání pozemků a budov nacházejících se v ostendském rybářském přístavu nebo na jejich užívání za sazbu pod tržní cenou je neslučitelná s vnitřním trhem.

4. Podpora poskytnutá společnosti AGVO v období od 26. března 2004 do 4. září 2009 ve formě bezplatného převodu vlastnictví budov o rozloze 57 500 m² nacházejících se v ostendském rybářském přístavu je neslučitelná s vnitřním trhem.

5. Podpora poskytnutá společnosti AGVO ve formě práva vybírat od 14. března 2002 daně je neslučitelná s vnitřním trhem.

Článek 3

Podpora poskytnutá společnosti NV Pakhuizen (PAKHUIZEN) a vyplývající z dlouhodobé nájemní smlouvy uzavřené v roce 1989 s městem Ostende je neslučitelná s vnitřním trhem.

Článek 4

1. Belgie zajistí, aby příjemci vrátili podporu uvedenou v článku 1 a v čl. 2 odst. 2 až 5.

2. Belgie zajistí navrácení podpory uvedené v čl. 2 odst. 1 ve výši, v jaké už byla vyplacena společnosti AGVO (3 596 665,62 EUR).

3. Belgie zajistí navrácení podpory uvedené v článku 3 ve výši, v jaké byla poskytnuta od 13. března 1996.

4. V částkách určených k vrácení je zahrnut úrok vypočtený za dobu od poskytnutí podpory příjemcům do doby jejího skutečného navrácení nebo do posledního dne, kdy byla podpora poskytována příjemcům, pokud opatření podpory skončila před navrácením podpory.

5. Výše úroků se stanoví na základě metody složeného úrokování podle ustanovení kapitoly V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ⁽⁷²⁾ a podle nařízení Komise (ES) č. 271/2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004 ⁽⁷³⁾.

6. Belgie s účinností ode dne přijetí tohoto rozhodnutí zruší veškeré zbývající platby a/nebo jiné formy poskytování podpory uvedené v člancích 1, 2 a 3.

Článek 5

1. Navrácení podpory uvedené v člancích 1, 2 a 3 musí být okamžité a skutečné.

2. Belgie zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

⁽⁷²⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁷³⁾ Úř. věst. L 82, 25.3.2008, s. 1.

Článek 6

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Belgie Komisi tyto informace:

- a) celková částka (jistina a úroky), kterou má AGVO, EVO a PAKHUIZEN navrátit;
- b) podrobný popis opatření již přijatých a plánovaných k provedení tohoto rozhodnutí;
- c) doklady prokazující, že společností AGVO, EVO a PAKHUIZEN bylo nařízeno podporu vrátit.

2. Belgie Komisi informuje o vývoji vnitrostátních opatřeních přijatých s cílem provést toto rozhodnutí až do úplného

navrácení podpory uvedené v článku 1 až 3. Na žádost Komise okamžitě předloží informace o již přijatých a plánovaných opatřeních k dosažení souladu s tímto rozhodnutím. Belgie poskytne rovněž podrobné informace o částkách podpory a úroků, které již společnosti AGVO, EVO a PAKHUIZEN navrátily.

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno Belgickému království.

V Bruselu dne 27. dubna 2010.

Za Komisi

Maria DAMANAKI

členka Komise